עין משפם נר סמה

505

א מיי פים שכלי כים באירום כעכב ב

: (100 pc /ms) 1

שיפה סקיבצת לן המקדש בבית אנשינס בבית הניתר דרובים שוסרים פ"א כשסרים ג] ובית השסרים גן חבית נדול היא כו' חקני בית אב חיד ישנים כו' נידם תאחיי: ד] כסחרי ס'א כמותי הן ארשמין ת) חבר ומתרנפינן ורכא ע) וכמס' שבת תינת וביציאות ליש ינמחק ין ישכת נמחק ין רשכת נישה של יה! כקשוניות השתחיות לשרקלין : "כ'צורכא אמדי" בשמחים ינצית אמריי נפחדים ותינת שניא אחרת נמקם, ינ) השתרבינ נמקם, יון השבלה נמקם, יון השבלה השמא יחדר פון צורת ברתן בפול מון אדר ברתון בפול מון אדר ברתון בפול מון אדר היבת ברתון השמע כל בי ברתות השמע לבל

חיבה כך מלמתלה לחרות כי לפ"ד ראר למחקר "] קברעה בת ימלביתין:

פי', דרא"ש בשלשה מפתח שמרים נכים במוקדם פי בשלשם פרקומה כניתרים שומרים שומר ב חינו משומים שומרים גריבה דחיין ופניח במיקם ששיחת חלא נוירת הבחוג האל נוירת הבחוג האל במקום שבירות מנה נוילת בבקוב כאל דכתיב ושתרו אנש כבוד ספוקים שלא יסים דעהש שמש לא ביום ולא בלילם פחוד נח ביום ונח נכינם כדכהיב כיסידם [ח'נ יה] ושתרחם הם משתרח ככית פסח : ביות הנסינם לשכם שתפחיין נב חת הקפוד מוחלונינם נב חת הקפוד מוחלונינם

שנחמר ונתנו בגי חהרן [הכהגים] חש על המוכח חע"פ שהחש יירד מן השמים עלוה להביא מן ההדיוט ש) וביליאות השבת (שנת כ) חנן ועאחיזין את האור במדורת כית המוקד ערכ שבת עם חשיכה דכהנים זריזין הם ולא אתו להכעיר ופירש רש"י להתחמם שם כהגים שהיו הולכים יתפים על גני רלפת העזרה דאמרינז כזכחים (10 כד) הואיל וכלי שרת מקדשים ועורה מקדשת מה מלינו בכלי שרח שלח יהי דבר חולן בין ידו לכלי התם נפקח לן מקרח חף עורה לח יהח דבר חולן בינו לבין הרלפה.

כיפה כנומר לשכת בית המוקד ע"ג לשכה ין של חבנים היחה וכשכיל שהכהנים שומרים לשם כנחוה עדג כיפה דשמירתן לריך לעשוחה עדג

בשלשה מקושת. משום זנטי לאורויי נמשאה דחמיד שנודה כהגים נקט תחלה שמירתן ומקום שכינתן עד שהוא מסדר כל

ייי יפרקלין ... עמרקלין ... ע ב ב ביי 🌣 של 1: הסדר שנתחלה טובלין וכו' כחשר הוא מפודר בששנה וכנמ' נפקא לן מהרא מהלשכות שמה לבית השוקד כ' בקדש וב' בחול כלומר שתי הלשכות ביי פנים דכית המקדם לריך שימור "דחי לא נפקא לן מקרא הוה אמינא דלא לריכי הפתוחות לו כ' מהם כנויות בקדש ובעורה וכ' בתול כהר הבית ובית שומרים דחין עגיות במקום עשירות וחי מסורת השרם

גנכי כני המקדש ו] קנו חחרים ועוד זהוה אמינא דנחד שומר פני. ומקום שמירתן היה נבית הבטינס וככית הגיטון ונבית המוקד. ככי נרקינן ככית מכטינם וכפית הציבון היו עליות. בית אבטינם היא לשכת מפטמי הקטורת כדתנן בפיק דיומה (דף יח) הוליכוהו לעליית בית אבטינס גבי כהן גדול ללמדו לשם הלכות תפינה שהיא אחת מעצודות קשות שבמקדש כדמפרש כיומה (דף פטי) ולפי שהיו הומנין על מעשה הקטרת נהרחת על שמם ומספהה היכן היא דאמרינן נפיק דיומא (דףים) שחי לשכות היו לכהן גדול לשכת

גדול ישן וביופח (דף ת) מפרש למה נקרא כן כית הגיפץ. ") לא שמטחי בו טעם ליהה נקרת כן היו עלות. לשסירת כרגים לריך עליות מקום גבוה כדנפקא לן בנתרא זילוו עליך וישרחוך וגוירת הכתוב היא ושמירת לוים לא היתה אלא למטה אלל השערים ולכך קרי ליה הפסוק ללוים שוערים במקרא לפי שלא היחה שמירתן אלא אלל השער והכהנים היו שומרין אותו בעליות על מקום נטה כדרך שומרי עיר וכל שומרי עיר כין כיום בין כלילה לא היו ישנים. ועשרים וארכעה שומרים בעשרים וארכעה מקושות נפקא לן בגמ' שלריך לבית המקדש שהיו שומרים יום ולילה שלשה בכהנים ועשרים ואחד בלוים ואפיט היו אותן שליות בטיות מקלתן בעורה יטלים כהנים לישב שם כשהיו עייפים דנגין ושלות לא נתקדשו כדאמרים בפסחים (דף פה) ובעזרה אין אדם יכול לישב דאין ישיבה בעורה אלא למלכי בית דוד זן והרובין שומרין שם. רובין קרי כהנים שלה הנישו עדיין לעשות עטדה כגון פחותים מידג שנה כפו (שמואל א ב) ויגדל הנער ח] [ומתרגמינן] ורכא רכיא ולפי שעדיין לה הגיש למשות עבודה (חין יכולין לטשותה) עבדיין להו שומרים שאותן שיטלין לשטד אינן רולין לשפור ושד הואיל ויטלין לעטד אין אט מניתין חותן לשמור. כית המוקד כיכה. בית המוקד פר"ח כפ"ק דיומה (דף מי דים וחתו) על שם שלא היה האש כנה משם לשלם מפני שהיו טשלין החש לנורך המונת דחמרינן בתורת כהנים שמנוה להכיח מן ההדיום

מקטות "הכרגים שומרים בבית המקדש הית אבמינס בית הניצוץ בית המקד בבית אבטינס ובבית הניצוץ היו עליות כן הרוכים מעשה הקטרת נקרמת על שנטינים בשוברים שם "בית הבוקד ביפת ובית (6) בית הוה שכת רוכדין של אכן זקני בית שתי (שכות היו לכהן גדול נשכה אב ישנים שם ובשרית ידלא היו ישנים ב החומה קטנה נפנים מחושה החרב מרהדין ולשכת כית למניעם לחת ברונה איש ו) בסתר בארץ "דלא היו ישנים ב והיא נמוכל שנה להקטע שהה לקרקע שהה הון שלה בבצרי קדש אלא היו פרשמין (נ) ב) ומנידון שהה שהחומות מונים במרח ושארו היו החתום מעובים

קדש לחול כדי שחהרו כהנים ולח ינהנו כמקום קדם מנהג חול וחדת כיון שעל מקום גבוה היה בנוי בית המוקד חדכ הרי הוא חול דנגין ועליות לא נחקדשו חרין הכיפה היתה שוה לחרקע עזרה לפיכך לא בטלה קדושת כיפה וכהאי נוונה יכן סוגיה החרת בפסחים (דף כה) על חותה שמועה של גנין ועליות דחמר התם נגין ועליות לח נחקדשו ופרכינו מיתיכי החלונות ושבי החומה כלפנים ואתרינן בשלתא דחלונות משכחת דקדושות כששוות לקרקם עזרה אלא שוכי החומה היכי משכחת לה וסתרלינן ינ] כבר שורא פירוש במעלות ומה היו משמשות מערבית דרומית היא היתה לשכת טלה קרבן דשם נותנים הטלחים המטקרים

המוקד כטי חליו בקדש וחליו בחול

ורחשי (ג) פשפשים קנים מפסיקין כין

יאן פחוחות לטרקלין כלופר כחדרים הפחוחות לבירה ועדי מעלות עולין

דרומית מזרחית היא היתה לשכח עושי לחם הפנים מזרחית לפונית בה גנזו בית חשמונאי אבני מזכח ששיקלים מלכי יון לפוכית פט צמו בת המנוכה הפני מוכז שם ספט מוכני אן נעוכת מערכית בה יורדים לבית העכילה ידן שמא יורד דרך אותה לשכה למעיין לטבול וכית המוקד היתה בלפון עזרה טו] כדתניה במסכת מדות (דף לד): מוקף רוכדין של חכו. רוכדין כמו ילח והניתו של רובד רכיעי שבהיכל (roh דף תב.) והוא דבר הטלט מן החומה ולכך (r) עשוין שמן הרובדין היו שלין ערג מטוחיהן שהיו כחוך כניסח החומה כעין שטוח: חקני כית אב ישנים שם. אותם שהיה להם לעבוד למחר היו ישנים כתוך כניסת החומה ולא ארובדין האי דא"כ היל למימר על נביהם וכנמרא מוכיח שלא על אלו הרובדין היו ישנים דקאמר (ה) אילטוותא דקח שלקי בכו לחילטוותה ותוקף לחו דוקה חלה חותו בית המוקד שכנוי בחול היה מוקף רובדין של חבן כדי לעלות במטוח שהן בתוך החומה דבמקום חול היו ישנים ולא במקום קדוש mj דראשי פשפשין מבדילין בין קדש לחול כדי שלא ינהנו כקדש מנהג חול: ומפתחות (העורה) כידם. כלומר כידי אותם כהנים לשם היו מונחות כל מפתחות העורה ומפרש במסכח מדות (דף לד) היכן היחה הנחתן מקום היה שם אמה של אמה כלשכת בית המוקד ועכלה של שיש כחותו מקום ועכעת היתה יון קטעה (ו) ומגכיהין אותן ע"י אותן הטבשת הגיע זמן הנעילה הגביה את הטכלא מן הטבעות על ידי שנעת אי נמי ע"י אותן השבעות היתה השבלא נשולה כארן וכשרולין להגכיה מגביהין אותה מן הטבעת נושל את המפתחות מן השלשלח המפחחות נחורץ חחת אוחה טכלא בשלשלח ונעל הכהן בפנים שערי עורה וכן לוי ישן לו מבחוץ גמר מלגעול החזיר המפחחות למקומן תחת הטבלה יטתן עליו כסות שלו רשן של אותו טכלה: ושרחי כהונה לתקומן של "אכולו לפלון בירו כרונה כחורים שיצוש לפטרות אם כפותו כאק בירו הדדה לככות בירות בירות הוצרה לככות בל בירות בירות בירות הוצרה לככות בל בירות בירות

שפאת בצור של היים לכן בעלות לכל בקול (כת בדול סיים דר, "בסוד מקומ"). בכדר הוכי להיים היים שפאת בציים לחות של היים בשנה היים בשנה של היים בשנה של היים בשנה של היים בשנה של הי

ורצה ברצות הצ"דת (א) במשבר כיפה וכית נותל כלל ואתת כ' נמתן: (ג) שם שהסיון ימיתלן איתן. (ג) טשרש ד"ם כישם וכי הילטי מספסן פס קרים וכי כיתלן ממסח מחת (ד). היה משקף הפי אלכן שבחיים מספס ברציון במסס כיו שלכים. (כ) היה ואקר וכי דקאמר ניצרא דלילמחסל דקא שלקא (ו) ד"ה ומסריתו וביר ופטבת סיום קסיפס בר ושבכים אומס פל ודי איתם ספספת ברי ליצי פי לאפש במצפות אני וכיבויאן (מגבים שבכים אחדם בן:

לקמן ובמסכת מדות (דף לד) ד' לשכות פתוחות לבית המוקד כקטוניות בשלשה הכתיש שישיים ליכח שמומין בו תקשות ובת הניבון כך שמת של לשכה ו ובית המיקר לשכת שוות שם מדורה שוות שם מדורה בראפרינן לקמןי כאי בי המנות המרכז מלכונית המנות מיא הנינו לפודקן בנון וביא י הברין במאת הפליהן וקני כתנים של בית אנישנים לפת של של העל מניה שראיין לעבודה ינשרים שראיין לעבודה ינשרים בראי של אל מניה גארן וצל עבי חדים רישון וצל עבי:

פי' דראב"ד בשלשה בקסח (תובים)

כל חלילה השפרה את הפקרה משביל כברה, בידת הפוקר לשכח שרותה מבירות בניא מקומת מונים: לקסן תרובים חילוים כסו וצי ורוביין כשות כם דבר דוכרין כמות תליחו תל איש חברין שרום כית אב של כוצים שרום מסמשם ולמור יצורה הסרים וקרעוב קולורוע באות בארם הים קול ציע הכרום בים וציעונים תרארים לעבורה תדולים חול תיה פתח בשרץ רישה ילחים השתחנו חיל ודה מנת משקן דיש יליחש האתרני הרב לי שמחל השרי החרב ד' יתוק בר החיב ל' נושק לוסו ממשתם המים במשק ממשתם המי הנישין דית יליח כרי שיחש יכולין לישב כשחים יכולין לישב כשחים יכולין לישב כשחים יין זוקן פקועו ואו עובים ספרי הודיבועול החבו

פבשסיבה החולכת (4) שלו החת הבידת ונרות

בא רשב לו אצל אחוו הכהנים עדי | שחוו

שערים נפתחים יוצא והזלך לו 'כִי שרוא רוצה

לתרום את דכובה משכים ומובל עד שלא יבא

הממונה 'וכי באחה שעה יו כא הממונה לא

כל העתים שוות פעמים שהוא בא מסרות דנבר אי סמוך לו מלפניו אי מאחריו הממונה

בא ודפק עליהן והן פתחו לו אמר להן מי

"שמבל יבא ויפים הפיסוי] כי שוכה וכה בו:

ינם' מנא הים אטר אכיי 'אטר קרא 'החתים

לפני דבשבן קדטה לפני אחל מיער מורחה

משה האהרן ובניו שומרים משמרת המקדש

למשמרת בני ישראל אמרי אין שימור בעלמא אשכתן דכעי ו] כהנים ולוים שימור מיהו

מתניתיוקתני כשלשהמקומות הכהנים שומרים

הכי קאמר והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה וחדר אחרן ובניי

שומרי משפרת המקדש אהדן בחד מקום ובניו בשני מקומות ממאי מדכתיב והדונים וכתיב שומרים חונים לחוד ושומרים לחוד

(י) אימא כולהו בחד מקום לחריות לא מר ים מה משה בחד מכום לחדיה אף אהרן ובני ים כחד מקם לחדיה רב אשי

עין משפש

ד א פייי פים פפר ניז הנחירה הלי ו ופיה שלכת יה:

הנפיים פים כלים

נים פנחינה פלני יפ איד פכלי מפירון ומיספין פלי פי:

מבידין ופוספין ספידין ופוספין כלי פֿי

הזה : 3) עד שהשניה נפורות חוצא החלך : לא : 6) חצים המנה במ שלה הינה ע נמהק : הימה להנים לחים שימור נמחק : 1) על חימה החים ממחים שימור נמחק : 1) על

פ" הראב"ד

ונית רגיצול וכין לשתם מנאל ומנא" פני כפו נוקלונו הן נוספונט דמפונט מנאנטון הנות בממנט מנות נפקר בממנט נפנע נפקר

נשמנה משלה : כא במסדבה רוליתי בסקרוט של ר' יעקב בר שמשן ולל בכל מחום שירוח . מסק ישסה הואל ולל ישטור ולקשן כה ישמות שממה לאם המשנה שממה לאם המשלה כל בשת המחולה בשנה ההתפשחה של בשת המחולה בשנה המחולה בשנה המחולה בשנה משלה או של בשת המחולה בשנה משלה או משלה של בשת המחולה בשנה משלה או משלה בשת המחולה בשנה משלה של בשת המחולה בשנה משלה של בשת המחולה בשנה משלה בשת המחולה בשנה משלה בשת המחולה במחולה בתולה בשת המחולה במחולה בשת המחולה בתול במחולה במחולה במחולה במחולה במחולה במולה במחולה במולה במחולה במחולה במחולה במחולה ב כי היכי ופליני כי וותן ודיל י] בעולתו (יישו זה ני) גב כא חבר היבוד לחוב בברן חים בנו הברון) ופליני כה להחרלי בפרוע בבירה הדומ מוץ התבר כל המקדם טום קרוי בירה שתחתר אל הבירה (יף ב:) מו לחובר כרי מו" (ופת) שבמשם כל החם דרך שם שממשים (דו נבידה חשר הכיטהי ואיכא מ"ד מקום ש בהר חורה אוור

הבים ובירה שמו ה"נ סליני הכח דלמ"ד יא]טלו בית המקדש היה השחילה שלכת אדולקין מכאן ומכאן עד שרוא מניע לבית ארמכילה יומרורה היתה שם וכית הכסא של תחה בים המקדם ורלסה מחד סחות ללשכת בית המוקר של מקם חיל ורחשה המחד פחוד חדן למחרה אל מקום הטבילה ואסי לרבי יוחכן דאמר מחיטת שתחת כיכל תדם הית בסתוחות לקדם רכתב סישה חוורת לבל מתולות להיר הבים לרן עליהן (יכנית (יכבי לרום מוור) קרושת הר הבית (י)וק מוכח בכילר טלין במים (מסתם דף פרי) ופף על פר שבטיות בקרש ולמ"ד מקום יש בחר הבית ובירה שתו החת חובו מקום שפר והדונה המחלה נמשכת ולכך שב היים קרי המחלה משכת ולכך שב היים המחלה לה מקדש חב ובעל קרי היים החנות מין לעורה ורבי שמיים : ואירו פני דמיינות נט נונע או בייני דר בייני דמיים בייני דמיים בייני דמיים בייני דמיים בייני ב פס שית דקרא משפת בשרת ב ג' בקשת . שם - במחילה סמוך לבית המבילה לתר שמבל מהחמם שם: ובית הכסת של

של כנוד י חהו כנודו לפי שים נו פהח וחדם שכנם שמה יג'ן ימלחה מעול פצור סים חוזר לחחריו לפי שמבין שים בי ש" הראב"ד מנה המחת פחות כירוע שלון ני הראב"ד מנה המחת פחות כירוע שלון ני הרי המחת פחות כירוע שלון ני הרי המחת פחות בירוע שלון ני הרי המחת בירוע שלון ני המחת בירוע מחת בירוע המחת בירוע בירוע המחת בירוע בירוע המחת בירוע בירוע המחת בירוע לקאן שקורה חום רגי כיום היים בנדיני שבים מלות לה הלא מלותם בדיני שביה בב לאפים בסורה כמו ממלו מכל זו כל מלות בדיני ובחבר מקלום יוסבל הפיץ מיות בדיני ובחבר מקלום יוסבל הפיץ מתול מולו ליולה לאחר היום מתולם מתולם מולות בדיני לישוכ"ם על פתחו אלה כלילה כנו שבינה נותר היום סבילה פלים בל לשנים פבילה של החומים בל שנים לאדר שרושרוד ימים ולה ליטת וכדה רולדת מכילקן א אמר מסיפיה דקרא שומרים משמרת למשמרת:

שהיה שבירים בן בום וכין בילד ברבשרש יום הול י"ל יד) דמכמים לו הפריחדיו ללכת וללחת מסם מחיד ואילה טוא לקסן וכסמגת סחות עד שיליד סיום דהם דאמרים טטל יום לא יכנם לתחמה לידה מדרבם לקסן וכסמגת סחות ששה אין בי אלה ודלד לפרומי מילחה דת"ק אחה ושוד דמוכה בכתובות ELLULY CLUBTILE a) (%, separate control and the control and th (יף ידי) דר' יותגן לפי הכם היח דחמרים החם חמר רב כחום חמר רב

מפורת השים נשם להשפחות כולקת ויודעים שתפר דית ונברות השימה הם הדלים ניכנם שם וחלו

תמיד

מממחים חסרו לכלתי לממחים פוד וחד מתר משום משר שלם יחשיתם שמשני מולסתם הם הצלים ליכנת שם לעבוד זו ביי פינ מילנים עבודה ומתמירים לההם שם כדי שילו ביי פינ מילנים מיסם בני לדים חדמים שתלה ביי פינ מילנים מיסם בני לדים שתלם שתלה ביי פינ מילנים שַׁכברר יוֹ זה הית כברד "מצאר נעול (י) יחדע ה "שיש שם ארם פתח בידוע שאין שם ארם ב ירד ומבל עלה ונסופנ ונתחמם כנגד המדורה כם הדלים אלו יאמרו מחמת מלאכה פת דשם כיו שבים לביתם יתמנה כשלם מסר ביטול מלחכחם הם שכים: מי חוח מי שמות חינה למחם חת המונחיכל חימם מרלים למרום כא משמינים ושני ביו משלמת מי כני לבים לון מדרפון כי למד הוא ביו משלמת כל כ: מדרם לולא מעילון נודל פי של מדר הוא ביו משלמת כל כ: לידו חום חורם וכסוף מחצי' מפרש כילר פרס חו המונה הינכך קחני מי שרונה למרום לם המוכח כהרם שרולים כל חוד שיבודה בוקובצת ולחד לתרום לכן המוכח הים מכין לת או חורלנים חורו חיבת פלמי המכל קידם סיבל המונים כל לי נפרים: ב) בביד וחו פלמי המכל קידם סיבל המונים כל לי נפרים: ב) פרי שחשורים הסייפות ומפלש ביומל מה חיה שם ואמרים במסכם יומה (יף ויי) דורן אדם כנום לפתרה מפרט מיחור מד שימצול ומפרם החם פעולה : וכי כחיצ שנה כין משונה(ו) שואל ואח"כ משיב כלימר אכני משברים לבי לבי המונים באחת בי שור בי בשברים באחת בי מונים לבי לבי המונים באחת בי של המונים באחת בי בשברים באחת מפרש לך: לא כל העותים שיות סעמרים בביח המקדש ו א "וחלוים בעשרים וא' מקום 🗜 ואילו קרא כדנים ולוים כרדי הדדי כתיב אפרים אמר להם - לברגים שנאמו בים אב מי

> במקום סקים רבמים ביה פלסים חלך ברגם ביומנים במסכח יימה (וד שי) וכפים בחלי בית כמוקר כמקרם: וכה מי שוכה י ולף מו נכ ושתר פיישת היו בלשכת מנוים כדמפרם ביומה (וף מד) כתם היים פעמה פיים מחדיל פינ משים דהי קייםי נסליפר משוכב פי פנבר דמו פחריכם לנים ולמק לחר שפים אם פתר תרומת כדבן ורגיע זמן שבורת יום שדיפום קרצ וירדו להם ללבכת כנדם ומעמל כלבר פירבור פלדם מקום ומים מחני' קחר בנ' מקיפות הכהנים שומרים · פשיטל דשישר במי מלחתם כזו כצנם הן נסב נים מען כים טים ובשנת במשנה ובמים כנו מרנות לבן מנם על כמום מען כים טים ובשנת במשנה ובמים כנו

למד (הם - נכתרים שנחתו בים לב מי ניין חופי ברים (יף שפבל וסכין פנש למרומת המוכח יכל לא ונג): מין ביים מיים בכור בחבי בית כמוכר מבנוי ייפל אמרו: מין חירה יישיים בכלון בחלי בית המוקד הבנוי בקום דלון מפולים פיים לגלו במורה

מי ודאש

בשור מקום שמירום

 52°

נר ממה

בנובה משם הכי בנחים על נבי מקום שימה מקובצת אכל עליות (ג) השיוש לא שההא השמים לן דחיו מננה נגיהי למסה. ח"ם שכלפון שער ט'י משנה ין האי פנה נביה פנוניי. כו טליפון שנה כי מכלי ביליח ייש שניפון הוא משמים תוות ורישא המכור הכי היכר היון נפחק כן דינית וכפון אותה שלבה בלסון ושלבה ביוום ואחד ביצו אותה ביצו היבון המכור ביצו ביצו ביצו היבו איתא ז' שערים היו בעורה בסתוחים יון כם מומר (ז) ורושום להוכן מעון פינס וכן מומר במנר וששת מומר מנור וששת מומר (ז) ורושום להוכן מעון פינס וכן (ז) כים אווה א נו ביה מפרט ביומלוניף לאי) י) זה בית המבילה (ז) יו מומרט ביומלוניף לאי) יו או בית המבילה ין כמש המשני ביו של התכרט לתעלה א) דוד היה על נכי אשור היה היא של התכרטה בית העבילה הי כלרן אין היה היה היא שער ולאהו בית העבילה הו לערך כהגים דיבר דוד נבשת דיבר דוד במורח שבב ניקטר שם הים שם ה בחברת היכת הבנסת שבתורה שנה פינטר בם הוום שנבדה ניוטר במות היכת הבנסת להוו שער בינטר שים הדרך לויהו שער נסחם. יו) פחנים להיל שיתו וי נסחם ליו בינטרם לעודה ובתי לבטת היו לו לחת יהר אחרו נשיא בי היה למדת משתים מדת נשיב נשי של מוש להיה של משתי הביתין מוש הביתין מבותר וארד לשבת משם הביתין הביתים בתחבת בתחבת בתחבת הורי ויקפון כוכח. המלכים ולחית לשכת ששי הכיתין תורה לניה לאותו ל' שמתקנין שם שניחות וכן הגכנסיה במחבת נמחק . יו די וואחר ומלמות שמה שבלמון שער המינוך שבני המינוך שבני במינוך שבני במינוך שבני במינוך שבני במינור ועליות (ל) שבני נמוק יו מינור ועליות (ל) נחקדשו יפרת של בית הניצון היה פתוח ננייני משת מקדש ופרת של בינו מציקו יה לי א) ניאה דוצ הנו ליה נים על להר הבית מדקבע ופרת שיה לי יין לחול חלמה בעורה היה מהלח הבמן

כיא שררם (כם כמקומם

ינ ג מיי' פיא מהלכות בית בנפירה בני ח - הבי קא בעי טליות ממש ותשמש למעוה בית בנפירה בני ח - הבי קא בעי טליות ממש ותשמש למעוה נית בנחיה כנית כדרך על ות בהתשמים למסה ח] כבית. יד ד מיי שם פית הלי או דלמת לת היו לריכים למסה כבית מהות לה יותה ים אלה לשמורת כהגים כעבור ב) חהיה נבוה שבעורה אי על גבי עתורים

המקרש: פרחי כחונה איש במותו כארין י]: אמאי התם קרי להו רובים הכא קרי להו כמין אכסרית היה - חיתו ביה למטה פרולה מרוח חחת כתכסדרת דבי רב ם" הרא"ש שפרולה מבוח איתו א"ל ככל לדרון היא שרולה בשתם אבסדרות שסרוצית אינו הא ביים ולנים מכל לד והבנין של תעלה בשי על כבי עמודים שהבתים שמרים למעלה

שהישלות לש שירים להיכו ליות שיירים ליותר אלא למשה ואגב דגריך לו ליותר ששמיית וביר ושמד יהם קרא או לרכון ליותר שיירים ליותר אלא למשה ואגב דגרין לו ליותר ששמיית ליותר אלא הו למש ביר ליותר אלא למשן ליותר אלא הו למש משמיית כיים ליים ליותר אלא לו למשן ליותר אלא אלא ומשן שמיירים ליותר אלא לו למשן ליותר ליותר אלא ליותר ליותר אלא ליותר ליותר שיירים ליותר אלא לו ליותר ליותר אלא ליותר אלא לו ליותר אלא היירים שמיירים ליותר אלא לו ליותר אלא לו ליותר אלא לו ליותר אלא לו ליותר אלא היירים ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו ליותר אלא לו לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו לו ליותר אלא לו ליותר אלא לו לו לו ליותר אלא לו לו לו ליותר אלא לו לו לו לו לו לותר אלא לו לו לו לו לו לותר אלא לו לו לותר אלא לו לות משת (תשמית כיתור ל ביל שלית ותרו לקרון מסים אירו אל תכפום ולנו חברון ביל משתי תרו לל תכפום ואל תכיון ביל משתי תרו ללקרון מסים אירו אל התפוק ביל או תכיון היא ארך האודה אלו היא האוד משתי היא להיא האוד משתי היא משתי היא להיא האוד משתי היא להיא האוד משתי היא להיא האוד משתי היא משתי ה

תורה אור לוים היא משאם הא מה אני מקיים

תמיד

בית אכמינסובית הניצוץ איכעיא להו עליית

ממש היו או דלמא דהיו אוביהי מנבה כעליות

תא שמע *רתגן *שבצפון שער הניצוץ כ]כמין אבסררא היה ועלייה בנויה על נכה שהכהנים

ולכל עבודתו הרי בעבודתם אמור הא מה אני

מקיים וילוו עליך וישרתוך בעבורתך הבתיב מדבר הא כיצר כהנים שימרים מלטעלה

ולוים סלכטה כית המוקד כיפה וכיה נדול

היה וחד (4) ושיטר הוא דהיה בכית המוקד

ורמינהי שני שערים היו בבית המוקר אחד

פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה א"ד יהודה

בזה שנכנסין לעורה יויפשפש קשן היה לו שבו נכנסין לבלוש העורה אמר אביי כיון דנכי תדרי הזו קייםי סגי לתו כחד שופר דוי להבא

ורוי להכא מוכף רוברין של אבן דובדין מאי נידו נזרתא דאצטכתא דטיקי ברו לאצטכתא ומי הוו מיפלני אבנים והבתיב והבית בהבנותו מימו

אבן שימה ונו' אמר אביי 'דמתקגי ומייתי

מעיקרא אבני זומרתא ואבני רברבתא כדכתיב

ויטו עליך וישרחוך בעבודהך הכרוב מדבר י ולימדך הכתוב שיתו לוים בי א סיומות יכשרות מועד הימוך במושל שלא מים איםר כי אחר בייוח למטן מ"ר וחד שימור היו להיה הין להי למטן מירה והיה אבר לבית המוקד ותמוכה כי שערים היו שיר בית היה א שנה לנית המוקד הכנו על נכי כיסה מבסק לבלים שח נכנסת לכלתם את רוברד לחשש ככל בשך שמברים סיסמילה והירום סיסמסה ופתח היה ל ניציה משקר המני על נכיס המהי המני של ממח לפלה ש לי לדול סגא הגי סילי דהגו רכגן "וילון עליך נסונולה סמח לחל לה רגיה ואהו סמח הפליהלים ספיסה וישרתיך בעבודתך הכתוב סדבר, אתה אימר "ה למודה נהצו המני נקש ווהאו שו הצייחס החם וחשר וישרתיך בעבודתך הכתוב סדבר, אתה אימר "ה למודה נהצו המני נקש ווהאו שו הצייחס החם שערים חלמה הוו שני שמרים דלכל כניסה הציחה וחף על גב דחתרוק מוכן חול לשנת כית המוקד מאיל ומה ליה שני שערים אחד בקדש ואחד בחדל הבטי לקדם מסק לחר פתח והבטי

בעבודת דהרוב מרכר או אינו אלאבעבודתם שמיים אותו איז שי שתיים ולכל יחת מרן כי שביים. בשרוא אופר יונלוו עליך ושפרו לכל כליו ש שני המני היו שומי וכלנו שיחם פי, הביהרה קייםי בשרוא אופר יונלוו עליך ושפרו לכל כליו ש שני הפני היולה ולף על גד לתחיים יוי איחר בני יונ נות שומר וחי לרכם ולרכא ישוב כאותי שטת הנטיות בקדם ופתיחות לחל וייבא ויראה כנגדו באחר נוראוא דמציתואחא אבנים התוכות יודאות ספון ובינו סגסווארוט מכין בפנין ספון ע"ל מכין בפנין ספון ע"ל מכין היינו סצסווארוט ביוול ניתשך אחר פתחו וכן תוכח ביומא (דף כה) נבי לשכת הגזיה דחמרינו וםי הוו שיפלני ראבנים דחליה בקדם וחליה בתול וחיתרים שמע שוו יוצאה ווו נבנסי מינה שמי פתחים היו לה אחד פתוח לקדם ואחד פיצוח לחל דלו פלקא דעהך תן היו מסתתין אוחן נכנסות חד יוצאות מר אין ישיבה בעורה אלא למלכי כית דוד (כלבר) ואד סלקה דעהך לחול היה פתוח ופתח אחר לת היה לו והאמר

מר לשטת הבסיות בקדש וסתוחית לחול תוכן חול ואם בעינן פיים בחקום מקדם פי דראב"ד שנחמר בבים חלמים נהלך ברגש חלח בית אב ישנים שם: ואכאי ז'ק'עיילי כצות אבר" ממע מנס בע פחדים הו לה אד אביי לאו אדר, ארנא לעירי מצות אבר" מחוז למל ולתד פתוח לקם י ליר אביי לאו אדר, ארנא לעירי מצות לבית לפי שאינם רולים לפתוח שערי עורה עד זמן עבודת חתיד בהוא יום

וכן מוכח כמתניתין (ח) לאחר שהפיסו פל תרומת הדבן דלשם בבית חרק להר הבית שהיא מדעה ליים כדא הם בפ'ק בתים' רמפטח כלים השערו יחושלים המוקד היו מפיפין נפנ את התפחח ופתח את הפשפש ונכנם לעזרה נכנסו אחריו כו' עד שחו מגיעים כו' הכל שלום ומחני' דהחיד הליבא הל' יהודה דמחת אתר אביי כיון דוכי הדדי קיימי זה כעוד זה אי מני ישודה דמחת אחר אביי ביון ליכא - בחד שייתר שגי חי רואה כיוי נים רשפיי וחד הכת צר שיפיי חד הכת היתר פתנה ישראל ומשתר חר הביח עד חזיא דהוי דוי למערב(שנת דף לפי) מבדין מחי ניתו נחרתא דאילשיותא וקא שלקא לענק דלאת יח) שנפט בחובה חלקי את האברם ועשו כתיו אוקא שלקא לענק דלאת יח) שנפט בחובה חלקי את האברם ועשו כתיו שוער תניסנור היה פרונת ואבנים דקות כדכתוב בקרא (מוכים א ז) דהכי היו ששים אבה עשר לשות ולבני דו איים ואבר יא איים שום משים משר למוק אינעוואים קן שלעות וחין לעורה שתר לחיקן ולהשותן ככרול אבל ליים דמאות השבול יהם תשבאו לעזרה אפור להניף עליהם ברול והא דכתיב (שם ו) ותקבות והגרון אנד שווו וננינים בנת המשך בחר הנית שותא נקרא מחנה להי לשי רעה ו" תקב ו"ל וכל כלי ברא לא נשתע [בבית] בהבטתו היים בשרה אבל חוך לשורה לא קייט דקתירן דזהקר ומיתי משיקרו כן מוכיו בתפלהו דאמרי ההם לא תכנה אתקן נוית ש אי מדה בונה נוית אכל אחה שנה נוית בחיכל לא מככה ארבן ניית ביא היה פני ניית לבל אחר ביים ביים שיש שיש ביים לביים הים להיה מו של מורס שם והכא קר לא פרי מיים על ניי ליים מותרם שם והכא קר לא פרי מיים על ניים לא והיה אי שיש באד אייה והכרול נכרא לקלים אינו די שיש או מקר של היה איים ביים היה איים והברול נכרא לקלים אינו די שים מקר על האלרץ ייון של לביי לבייה לביים אינו איים והברול נכרא לקלים אינו די שים מקר של היה איים ביים ביים היה היה אינו מוך היה ליים של היה להיה לא מותר של היה ליים של היה מ מושר דכיוו

וארכעה על ארבעה פנותיו מבחרץ מאי שנא §

הר הבית דעברינן מתוכו ומאי שנא עורה

דעכדינן מכחוץ אמרי הר הכית ראי חמה

וכעי מיתבי] יתיב אמרינן מתוכו עזרה דאי תמה ובעי למיתב לא מצי יתיב דראמר מר\$

אין ישיבה בעורה אלא למלכי בית דור כלבר

אמריגן מכחיץ אמר מר ה' על ה' שערי עזרה [§]

וה' שערים הוא דחי בעורה ורמינהי ה'ו'

במזרח אמר אביי תרי מיניירו לא צריכי

שיטור רבא אמר תנאי היא ארתניא אין פוחתין

מית נזברין 'ומו' אמרכלין ד' נתן אומר'

אין פרחתין מי"ג נוברין כנגר יינ שערים דל

חמשהדדר הביתפשו לדו חמניא דעזרה אלמא

ראמר שבעה ואיכא תגא ראמר חמשה הוו:

לא היו ישנים בבגרי קרש כו': יושינה הוא

רלא אבל הילוך מהלכים יו שמעת מינה

בגדי כדונה ניתנו ליהנות בהן אפרי הוא

הדין ראפילו הילוך גמי לא והא דקתני לא

היו ישנים משים רבעי למיתנא סיפא אלא (١)

פושמין ומקפלין ומניחין אותן החת ראשיהן קרני רישא נמי לא הזו ישנים י) הוא נופה

קא קשיא וכניחון אותן תחת ראשיהן שים

לגדי כרונה ניתנו לידנות בדם כ) אימא ננד ראשיהם האטר רב פפא שמע מינה תפילין

מן הצד שריין ולא חיישינן דלמא מינגדר תפיל עליידו ה"ג מסחברא דכנגד ראשיהן

דאי אכורת תחת ראשיהן נדי דניתנו ליהנות

איכא תנא דאכור תכוניא הזו י] ואיכא תנא 🖹

שערים היו בעזרה ג' בצפון ונ' בדרום ואחד

בנתירה כלי ו) מוצים

ח'ים טי מספי

שערות מיירי עטרה חקת הבי שערות דהנו לעבורה

ימורצי דתם דתרדלת י∸יא דוא דלא חור

תנורר כשמתחיקי שם לשמור לדכי קרי להי דונים' והכא דכבי ממוך דוא לומן עבודה לדוזם המונח קרי להי פרחי י מנדעי מילי '

שנים בנים דכים חמרש

החם רא מם סיפר אחרי התם. גבי שמירה דלא מטו למעבד עבודה שלא הגישו לעשות - דקחשיב כ' כ' דוקא כחיב ולא כפל לשון וגם שנים לפרבר: ותלחת שו « מי' פיה משלבום נית כנת מונ מיי בט כלי

שת אות מכולו לכך נקיע ליה במילחים: מ"פ יות הפיי שם פר בלדי למעבר למעבר נין אמנת בעלים שמיתו מתום. יום ה פיי פי המלים למעבר למעבר דעברוע שמירתן מבמרן. בין לשערים בין אפטת עורה: דלף המה. כלומר [מדום כיל כיל] היה עייף מלפמוד לח מלי יחיב: בו פיי שם אנהיו: שיתור. לוים דהה כהנים בג' (נ) שיתור. לוים דהה כהנים כג' (ג) משלין כלכב מד שתרי להו ומה ניהן שער בית המוחד (ופרק ח שהלטם בית ושער כית הגילון ונתשטן הז' שערים כח חשיב להו מחני' דמדות (ce): ומז' מתרכלה. שרי הכל כלומר ממונין אף על הנוכרין: ד' נתן אומר איו פוחחון מי"ג נוכרין כנגד ו"ג שערים. נזברין הם השוערים וזהו הלשון כמי אן ליום שרבעה לנגבה אירא יהחרו וכו' ורי נתו היא ופרושי ליום שרבעה: כן הא קם מפרש לה למה היו ידג וחוחם ב׳ שערים דהום בבית השוקד חשבי להו כחד הוחיל וגבי הדדי הוו קיימי

[מצל רחשיהן]: סמר רל (וי) פפל

קרת הפלין מן הלד קריין וכלו חייקינן דילמת מינגדר ונפל שלייםו. כלומר

מדשרינן חישורה דחורייתה דהיינו

בגדי קדם דחפור ליהנות בהן שלח

בשמת שבודה וחף על פי כן שרינן ליה להכיח מחת ערחשותיו שלה כנגד

רחשו ולח נזרינן שלח יתנלגלו ויכוחו

כנגד רחשו ונמנח מועל ובח לידי

ליסורה דאורייתה שמע מינה תפלין

מן הלד מותר להניתן בין כר לכסת

שלח כנגד רחשו ולח חיישינן דילמח

מינגדר ונפיל שליהן והוי חיסורה דרבנן

דדמי לכויון שיהם רחשו מונח מל

התפילין כלומר מדשרי דבר שיוכל לבה

לידי חיפור דחורייחה כיש דחית לן

לתפיהן. מחשיב דחי פ"ד תחת ממש

מהי דניתנו ליהנות כהן ומש"ה מותר

שימה מקבצת דיתיב נביחתיבת רשא יחיב עברינן פתוכו תינת אסרינן נסרק: ה] כלכד ענדינן מנדאץ תינה אטרינן נמחק. ז] ח"נ איכא תנא ראסר המשת אלפא איכא פדד תמגיא הוו ולדידיה הרא דוקא בלוים כחיב ולא בכהגים: אלמא איכא למ"ד המניא הוו. וחלתא חנאי כינהו: שינה חול דלא. שמא יפית חויבות ואיכא חנא שבעה השה ו' נסחק: ז] פהלכן כחן שמעת: זה הניבור היינושה כהן וגנחי הוה לבנדי קדש: חבל ח) ישנים קרגי מידות ופנידין ותיבות וחש סיכוד מהלפין כהן. אפילו שלה כשמת מנודה: ש"מ כנדי כחונה ניחנו ליהנות ושבירהן ותיגות וחש נופא קוא קשיא נפרוק: ע) כחם אבר רב פאא בכן, שע"מ שיהגו כהן אפילו שלא א תיבול חרת ראשית בשנת מבודה הקדישום מחחלה וחגחי אלא אינוא לנגר ראשירם אור רג משרשיא שאר כדד הוא ופלונתה היא במסכת יופא (יף פת): הוא הדין דאפינו היצור נמי אפור והא דקתני כא סיו יצנים מצום דכעי למחני סיפא אכל פוצטין כי. דכעי למחני סיפא אכל פוצטין כי. אשר רב משרשיא ש"שר תיבת הא ל"ש: י] במקום שכלה תחומה אתרולת רומת אחרת השלי ילו) ה' שקיי תעורת רה' שופרם חיי חיירי כחיסור שינה: ש"מ פנדי כחינה לת חיבת לי נפחק: ניפני כיסנית כסו. מדקתני חחת רתשיהן: אכא אימא נגד ראשיהן.

פי דראש דלא ממו למענד מנודם. כלה כניתו כי שנותם בנח כנים ני שמרים וניעורין כל פלילה שלה וניעורין כל פלילה שלה מתודר דמת שנה כדי מעודה כדי מעודה כדי מעודה כדי מעודה כדי מעודה כדי מעודה בדי מעודה ב שילנו (מתי הנן ספר המנורה (מיר הנן ספר הנותות אכלים שתיים הנותות אכלים שתיים הנותות אכלים שתיים הניתי שופס פס ככיתי שופס פס סכלים דית כפני פנון זרת פין ששמח הליים למישרי חיפור שחין יכול לגח אלח לידי חיפור דרגכן: ה"ג מפסברת דכנגד ורית פיי ששימרי הל נכיה מקופות פלבר מקייות שציותים שם שבי בי מכסנים על ה' שביי ספורה - בים סניפני לישן כומן שהן תחת רחשו וחימור שמח יפיח כהן לח היי חלח כומן שהוח לכוש וכים המוקר שנים ממום וכים הכפינם כן ספונם דחו הוח נגחר חבל חם הן כין כר לכסח ליכת חיפורת דשמת יפית: חיפוק ליה ממח כין בשנים כין דתפור משום מנדי בנתים. וכיר בפחו לשבח סורם: דתפור משום מנדי בנתים. וכיר בפחו לשבח סורם: יכול לחרו למיל כשתירן היה דאפיעי יכול לחרו למיל כשתירן היה דאפיעי נמר עם הפלחים י חי נמר עם היותרים לנקר נה החיוויים שטו הארגון כם הארכות מושחין לשכת הארכות לנקר נה הארכות הינוך נמי לא ואיידי כי אלא שיוכל לדחותו כדדתי לים כשים לקמן:

לון היבונים נפרים: יכן ששה מקימות תיפה ומירה נפרום: יכן חד וארך יויבת וחא ליש ידן די לא בעי אורה

חבות כנגד ששת ימי שכום וכשבת עובדיו כולו ביחד וחולהיו ביחד הרי יספרים דרום החדרה: ביליית דות דולה דוד (כם פרתי בתורים שנון יסרם לעיבור לשבים לכל וקנה: מנו הקלם במס" מדות לשביר לדכי קרי לדי (דף נד): והכלים ככים מקותות ה' על לו להר הבית כדחנן במסכת מדות: ארבעה על ארבעה פנוחיו מכפנים. הצייני שומיים ככ"ה לאלצטה על האלצטה פנותיו מכשים. מקופות ולאצוים כל"ה מקופות ולאצוים ומנחהלת תומר: יאן פי על הי שערים. שהיו לו ולקמן פריך משכעה שערים לאבום ם שנים שני שהיו לו ולקמן פריך משכעה שערים בימרים ואותן שנים שהיו לעזרה דתנן במסכת מדות (שם) ילאפינים לפרבר היו ומסיק לה שפיר: ולרכעה על הרכעה ילאפינים לפרבר היו ומסיק לה שפיר: ולרכעה על הרכעה ומסיק לה שפיר: וארכעה על ארכעה ש ייהשפים הנוכר היי ומסוק כה שפיר: ותרבנה על מדבעה בשנים ותני אסושים ממחף. [פנחוק] קלי כין לשטרים שנים היוני ביקסשונה כין למטוח ולקתן מפרש מלי שנל: מתחפי של הכנו הר הכים היה הי מלוח לתה על הי בשין שקרין אפרייץ מלוח למדי שלים מלוח למדי ובילל לוחון משורו היה בשין שטרין אפרייץ מלות למה ובכלל לותו חשבון היה היא בשני ואירי שלות מלות מלות משבון היה היא בשני ואירי שלון משבון העיה מלה ושלמים ותמשה של אירי או שבע ואירי שלון משבו שליבי והם כר הבית ממש הצור הא בשני של הי מלות למה על הי מלות למה הרוני מן כשור היורי בנה של היא בלות מלון מדות משבי שלים לו מן המזרת שליש לו מן התורת שליש לו מן התורת בליש תלו היא האוון ומישוטו מו התורה והבי שורונים בשין בנות שליש לו מן בשום בליש תלו לו מן בתורת של היי הליש תלו של מון מישוטו מו התורה והבי שורונים בליש תלו של משום בשני ביחור של היי היא של היי היי היא של היא של היא של היא של היי היא של המזרח כלומר הר הבית מחמעט מכל לדדיו דרובו היה בדרום נמרה ושני פמות כיכ בו חצל שורת ועוד שלישי פחות מן הלפון ועוד פחות מן המערכ חחורי בית קדש הקדשים: מגם הגי מילו. דבעיכן כיה שומרים בכיה מקומות: במתני הגם לחורה הלוים ששה לנפתה ליים ד' לענה ליים ד' וגו'. קרא במשכן כחיב כיפי דוד בדברי היפים וקא עני קרא את השומרים שהיו שומרים חת המשכן ובקרא לא נחית לפנין כהנים ופדחשיב לוים כיח ללמדנו שבכיח מקומות היו דאי נחד מקום (כ) היה מיירי אמאי כלד מזרח ששה בתרי סני ומשום לוותח בחד מקום הוי שומרים אלא ודאי ה"ק קרא דהא חשיב שנים שנים בשביל סוף א מנורד האוי פסוק כפל חת לשונו כחדם המדכר א מריתה חד וכופל חת לשונו והיק וללשכות התוספות במשכן שנים שנים יהיו בכל עת חחר כך הוא אומר לפרבר למערב ד' למפלה שנים לפרצר ומעיקרא כשהקשה הש"ם כ"ד הוו היה סטר דשנים לא לשון כפל אלא דוקא ומתרן דודתי לאו דוקא הם לריך למות שהרי חבירו שומר בחותו אבל לכם בשכת לריך לטוח שהרי חבירו שומר כחותו פחת קבעו שלי ובנין לד חבל הכת לותן שנים דקחשיב קרת ביר השקדם האיך חיי הלתד בשביל לוות שולידי בלמיץ. כמיד

ברן תיפוק ליה משום אימורא דכלאים (מחת פיצ פיר יופה יבי) ג) סעים בים (פי פור מחום פי בי בשבים) ג) (יומה פה כים) ד) יופה פי ובים

פרחי כהונה אמרי אין התם דלא ספו למעבד עבודה קרי להו רובים הבא רספו להו למעבר עבודה סרי לדו פרחי תנן החם "בשלשה מקומות הכתנים שומרים כבית המקדש בבית אכמינס וכבית הגיצוץ ובכית המוקר והלוים בביא מכומות "ה' על ה' שערי הר הבית ד' על ד' פנותיו מבפנים ה' על ה' שערי עורה וד' על ד' פנותיו מבחוץ אחר בלשכת הכרבן ואחר בלשכת הפרוכת ואחד אחורי בית הכפירת מנה"ם אמר רב יהודה מסורא ואמרי לה במתניתא הנא דכתיב למורח הלוים ששה לצפתה ה לוים ארבעה לנגבה לוים ארבעה ולאסיפים שנים שנים לפרבר לסערב ארבעה למסלה שנים לפרבר אמרי דגי כ"ד הוו אמר אכיי היק לאסופים שנים (ב') אכתי עשריו ותרי הזו היאך רפרבר תר הזה ואחרינא בצוחא הזא גן ראויל ויתיב נכיה סשום דקאי אבראי ימאי לפרבר אמר רבה בר רב שילא כמד כלשי בר ואב"א לעולם כ"ד ברכתיב תלתא מיניהד דכהנים ועשרין וחד דלוים והא דכא לוים הוא דכתיב 2 כר' יהושע כן לוי דאטר ריכ'ל בכ'ד מקומת נקראן כתנים לוים⁴ ת וזה אחר פרן 'והכרנים הלוים כני צדוק:⁶ חכשה על חכשה שערי הר הביה וארבעה על ארכעה פנותיו מתוכו ה' על ה' שערי עורה

מדום שני לו מן המדח שלי לו מן המדח שלים לו מן ממדה שלים לו מן ממדה מלים לו מן ממדה שלים לו מן ממדה בנים לו החדר בנים יותר במתר בל בל מתר בל בל מתר בל בל מתר בל מתר בל מתר של היותר בל מתר בל מתוכו דקייטי שומרים בד' פי נותיו מתוכו אמרי דר דכת דאי תפר' שאם נתודלש השיטר ובצי מיתב סצי יתיב ראיט אפור עבריתן סרויטי אסר עואסבה, מכגפון נואסבה מכניום צובה במור, זהות אכני טני פליונה לא מכני טני פליונה לא מכנילו סנוני אסנ הצבשים ינוליולשמה שתשושים שנראשון הילוך מהלכין בחן בלילה שלא בימן עבודה

פי דראב"ד

להנות אלא אימא גגר ראשיהן מן העד שלא דיה ראשיהן נתעין כהן ולא חישונן דילמא מינגררי עלייזע דישמא לא מגנרר ואפי

תותיה שרי. מוחר להליעו ולישן על

נכיו שמח חיכוד נימח על כשרו.

ותתחמם ופסיק רישה הוה ובנד שהרוג

צה כשפת נר מצוה

מהלי מלאים פלכם יכית שכלי מלאים פלכם יכית שכלים יוד פיי fi que fic

(חים יכ כם פים ישים) כלמישה והעלאה הוא דמפור אכל מיתו

כת הפיי פח מכ"ו נית המחיר מית כן ו פיי שם מלי וי

לום די ביני כ ני יראמר רכי שמעין בן פוי א"ר ראשיהן ש"ם ג) סחינה ית] בר תכ' וישנת ית בר תכ' ויב) השנת ית בר הכ' אות ר' נפחק תרחק ין שפוף ואחתי נמרק יכית שכננד ראש רן תכת שלא נמרק יין דכלאים זמל אש יין

פי הראש לפ בני לוים משום דהוי ביורו וכיח המוקד ששרם פג' ניקופת אכל לפי לית יהלוים שיירים ככיל פיקומות פלכד ג' שקשום

ליהנות בהן משום כלאים ליכא דבהכך דלית כהו כלאים קאמר דמניתין תחת דקשה הוא ואימו מחמם ובפרק בא לו ביומה פירש הרב רבינו ש"י פי' החר ואינו כראה דשי תפלין מן הלד בריין ילה חיישינן שמח יפיח נהן דשמח יפיח כהן לה שייך אלה כשעה שהוא לנוש ובר יישה אות יישה לכם וחדע מוקם פרין כדי זכיתנו אין בחילה בכם וחדע מוקם פרין כדי זכיתנו ביילבת בייל כהם וחדע מדקח פריך נהי דניתנו יהן שרה אבל אם הם כנגד רחבו (ו) ובפוף יותה חין היותה הייבו ביותה הייבו ביותה הייבו ביותה כתוב בספרים ולא חיישינן דילמא מינגדר ונפיל עלייהו לכך פירשו הרג משום איסור שמא יפיח כהם והשתא לפי פירום מורי חתיה שמעתה שפיר שמת שה השתיח למנית למן המקום מה שה השקם מהרי אם המקדם מה השתיח למי מחילות שתחת מהרים להיות מקדם למורה נתקדם להדושת מהיות מהיו ומותר לזכ ולבעל הרי ליכנס לשם הילכך שלכד כ' שקשת עשו הכח מחילה ופתוחה להר הבית בשמרים עם רכבים *אחלר בית המוקד הבנוי בהר הבית

כינ כשאר ימות השנה יכן דדברי הכל של כלאים לא זהו אבנטו של כהן הריוט דאותו של כ"ג הוה דכלאים ושל הדיוט לא הוה דכלאים שפיר. אלא למ"ד זהו אכנטו של כהן הדיוע ונו נמי היה דכלאים כחו של כ"נ מחי איכא למימר, וכי הימה כלחים ססורת הש"ם

בו כלאים מלד (ד) שני אפינו שלד פינה דב האחד אסור ליהטח ממנו דכולי הוו דכלחים וחפור לישן עליהם חומרח דבוחים כות ומסחמת הכת לה החירו בם (ישם וכייפה ספ החליל ולה למרך עכודה היהי אלה אלה היהי ריש בן פיין ש"ח וה) עד החשיק. וכיון יון שלה כנגד רחשיהן היו נחונים ליכח חותרה דכלאים ידן דכולי כאי לא מחמרינן שיש כיכר לדבר ולא אתו לידי איפורא: ואיכעית אימה כאותן שאיו כהן כלאים שיבה בוקבצת לה מימה הינ מסחברה דהי נחנו אלא אם כן שפך מהן ומעשה באחר ששתת מים ולא שפך מהן ונתן להלמידו ואותו תלמיד

(מפחים מו) דאמר התם זב וכל זב לרפות בעל קרי וזב משתלח חון לשתי אי אי אינושר של בת מתנות מלורע הון לג ואמרינן התם מסייע ליה לרי יוחנן דאמר רבי יד אם דוגנים יוחכן כו' רב ספרה חום יחיב ככית הכפת. ולה הוה כיה (ח) בפתח דלת אלא זה היה תנהנו אדם שרולה ליכנם שם היה נוחר ואם היה שם

תורה אור מדס היה נוחר כנגדו וזה חוזר למחוריו

"הגיחא למ"ר אכנמי של כ"ג לא זהו אבנמי של כהן הדיום אלא למיר "אכנמי של כהן הריום זהו אבנסו של כע כאי איכא לסיסר יכי תיסא כראים בעליה ולבישה היא ראסיר אבל מיכד תותיה שפיר דטי "והתניא "לא ינילה עליך אבל אתה מציעו תחתיך יאבר אמרו

בעלק אבל אונו שני שיינין הרבשם אפור לעשות כן שמא תיכרך נימא אחת על בשרו יכי תימא דמפסיק מידי ז] פיוהאמר רש איר ירושע בן לוי איר יוםי בן ששול משום קדלא קדישא שבירושלים 'אפילו ל עשר מצעית זו על גב זו וכלאים תחתיהן אסור בלישן עליהן אלא ש"ם (4) נגר ראשיהן י] ואי בעית איטא באיחן שאין בהן כלאים רב אש לאטר כנדי כחינה קשיןהן דאטר רב הינא בריה דרכ יהושע הא נטמא נמרא דנרש שריא בנדי כחונת היוצא בהן למדינה אמיר וכסקרש בין בשעת עכודה ובין שלא בשעת עבודה מותר מפני שכנדי כרונה ניתנו ריהנות פבתן שים ובמדינה לא והתניא ככ"א כו זים פרק גריזים דלא לטיספד כדאיתא ביוטא "פרק כא לו ב"נ קריב וכו' עד איבעית אימא ראויין

הן לכנרי כרונה ואי בעית אימא "עת לעשות" לה' הפרו תורתך): אירע סרי באחד סרן (וכו'): מסיע ליה לד' יוהגן "דאמר מחילות פלה הפרו שווען. 8[וכו']: מסיוע ליה לד' יוחנן לא נתקדשו ובעל קרי ששתלח חוץ לשני מחנית: יהנרות דולקון מכאן ימכאן כו' ז]: "רב"ב מרא היה יהיב בביה הבמא אתא ר' אבא"ב שני א זוו הגב בבור הביי הביי הל אלה אנחר ליה א'ל ליעור פרים בתר דנפיק א'לה מבייבע צווו כלע הלוכה לישוור נמרה פולוש יוד' אבא יו ע ב לא סליכת לשעיר גמרת' מילי דשעיר לאו דבי תגן יוכצאו נעול בירוע שיש שם אדם לסימרא דלא מיבעי ליה ון ימיער ורכ ספרא סבר דלמא או ממיכן היא וכדתני רשבת אימר עמיד החחר מביא את האדם לידי הדרוכן סילון הדוזר מביא את האדם לידי ירקון א"ל רב לחייא בריה וכן א"ל רב חינא לרבה כריה חשיך תקין נפשך וקרים תקין נפשך כי היכי דלא •] תרחק תוב וגלי בסי וכום שמוף ושתי : [שמוף] ואחית וכשאתה שיתה מים שפוך מהן ואהיכ תן לתלמירך כדתניא לא ישתה ארם סים ויתן לתלמידי

איסטנים היה ולא רצה לשתות ומת בצמא באותה שעה אמרו לא ישתה אדם מים ויתו לתלמידו אא"כ שפך מהן יצרב אשי אמר חילכך להאי תלמידא רשפיך קמי רביה לית כיה כישם אפקוויתא יוכל מילי לא תופלומ באפי ברבך כר (א) טקרא (ג) ודייםא דכפתילה של אבר דשו יתנן התם איש הר הבית היה מחזר על כל משמר ומשמר האבוקות דולקות יפניו וכל משמר שאינו עומד וא"ל איש דר הבית

האל"ר אישו א וצבון במקולה של חבר הגן הגוטי היתה סחפסה כיצי ליציל אין במקולה של חבר הגן הגוטי היתה סחפסה כיצי ליציל הל הליית, ציון כיצי אינה רפוידי ביני ולא פציין בינ (נוצים אפסן במקול אין הל לינים לא ואין ביצי אינה אין האינה אין אינה אין האינה אין האינה אין האינה אין אינה אין האינה אין האינה א) (צי פירסדי גים , כח דים נחי) כאלפול כו צדם) ג) נרכות כם פני בנולות מד ד) (ציל אמר רב אשי הילכך זכי וכיא כציי) כן (עדים פעכן

של כרן חדיום לא מית ב הכלאים הלא דור ברו

ורב ספרת לה עשה כן חלה רכי חבה תבית שמא חיברך ניסא מסת שתאריי עי כשרו ותרבק כנוש נחר ואמר לו רב ספרת לישל חר ופיה לו לנחור כנגדו לכד השיב לו רבי אכה להחר שילה משם ע"כ לה סליהה וכשינו שתהאך נסצאת דא על נכיו ואת ביר לשעיר ונמרת מילי דשעיר. כלומר עדיין לא עלים לשם ואתה מתנהג אי משום ומא משום אי משום ומא משום במעשיהם שחינד לנוע כמותה אבל תקנה המפסיק פיר פרסיים לנועים הם כדחמרינן בברכות פרסיים למעים הם כדמתרינן בכרכות יישים על אחצ של כלאים לפיק (רף ח) בג' דברים חני חוהב חת שאני של בלאים הפרסיים שלמעים בבית הכפח וכו' ישים על בלאים ישים עי אוצ של כלאם ויפסים ביני לבין נחבר ויא חיכות מתותה דמה היכשי ליה למישל ולה לבים וישסק ביני היה לו לומר כה אדוני אלה היה לו הינשא משתה והשם-למור כנבדו עמוד המזרה. כשלה "ב" ידמי אום חבדה ב"ר קל לפנית ומשלה את היביו לביני ממודר לביני המי אום חבדה לבעיל מים שילון המזרה. אדם הלביין נהנא חורץ ידמיין לבעיל מים שילון לומר סילון הקון והדין כיון כליים חוץ פי נסשך הדום הקין נסשך כי היכי דלו אם"י אפצי מוד הימיה נסשך הדום הקין נסשך כי היכי דלו אם"י אפצי מים למיחרה דלה היבעי ליה למיעל. ולה מים שייך לומר סילון חשיך ותרון נפשך החם תקון נפשר כי היכי דלח מאן נקום יוקן שען פי פי יפי המי ה התחת. כלומר למד עלמך שיקפילו רביאם עידה פיום מינך לריך לריך לנקביך הזין עלמן ליפנות החש בביי חיק (ריך נוקרון חיק ענתן יופנית היאם כשר אי אם מחתה בכר אדם מלויים אלא ביניאת היום שמיא זאת בראשר בכר אדם מלויים אלא ביניאת היום שמיא זאת בראשר בכר אדם מלויין בכית תוכל לפנות שר מאך בראשר מאך בראשר בסיפור לכיז ומקון שקלפור את עלוקן ביישה או הא אמר בראשר בסיפור לכיז ומקון שקלפור את עלוקן ביישה או הא אמר או הא אמר בראשר ברא שנני אדם מלויין כנית ותוכן ניפנות משרא לי אבא ישראה לי הבא משרא לנית ומקון שתלמון את עלתן משני ברא היה הבא לנית פרקים אל לא תלמוך ליתנות בנית שירים שטש כנים כשנים של לל תלמוך ליתנות בניתו שירים שטש כנים כשנים שכני אדם מלויין בדרכים יכם שאת הצב איל מר במות אלאו מה הדב איל מות היה של מות בייתו ולח תנטרך להתרחק מכיתן שכתי ולה תנטרך להתרחק מניתן שכחי שחד של בשל א מחלים כל ליפנות כיום בשל ליפנות כול בשל לה של מיד מובר ליפנות בשל החשר מידול בשל ליפנות בשל החשר מידול בשל ליפנות כיום בשל לא מידול בשל החשר מידול בשל לא מידול בשל החשר מידול בשל ליפנות בשל החשר מידול בשל ליפנות החשר מידול בשל החשר מות החשר מידול בשל החשר מידול בידול וחשהא נקניך ותפתכן תוכ וגלי כבי ותשהת נקבין ותפתכן תוכ ונכי כבי מחמי שבנן תוצים וקום וכשחתה נפנה הן שב תחלה יחת"ב מימרה הרביהם הנחת גלי ותעשה ליכן ואל תגלה משומד וזהי ת הגים שרפיים מצראים ותפסח מערב פניעות שנה ירחוד כבי וקום קודם מנועים אחונן צנועק ולאי הכ חבן מצוע נעל כלומר לא ואא שחעתהד עלתך כסה לחתר שעשית לרכך שעוף ושתי שעוף וחתית. וחע"ב דחין שעוף ושתי שעוף והתית. והע"ב ליוך כני היושר שה האה הדם שותה האה ח"כ שוטף את הכום נעל וכשרים שביר כדהתר שטוף ושתי הפ"ה להחר שתשתה שם ורב ספרא חבי כותות שנון יום היה משור שונון בי חדב משרה הצי שטוף ואחית דלמא איקרי ושהי כלא מאשר יות אפשיל שטיפה ונמלא טלע דוקרו והיג משון זו חשיך תפק וכשאתה שותה מים שפור מהו ומחר בעום עם אינו כ נוכי ניאי מינום נפבל נפנים ולו נפשל המיחהה מותה מים שפון מה, ומהי בעובן כי היי היא חיתק פרופה לאתר שתיה ה"מ כיין שאינן שירא היר אתיים ייכול לשתן מתנו ותעביר הרוך בספיכה בשירית פי שבע אדם חמום היונו שובלי אלו בחית המותה באור "מים" ומי השמח

משום כיוין לוכלין הכל כמים שלון מישים יוצר השנה כלון כיוין ששון שמן שמן ושוב לעשות ודה בשנה ששון בני יותר ולחל כן כן להלחידן. ששון שיש שישון בני מסון חולה כל של להלחידן. ששון שישויים היו ששים מסון חולה כל של לבלון דעתן הלוליל להיושיה כן תפשר וחלמידו הוא לא לתינא דעתון הואל להיי ביים של בני איש וחלמידו הוא לא לתינא דעתון הראל להיי ביים ביים או

משום כזיון אוכלין אכל כמים שאין

לא תרוק כפני רבך דאפריגן (עחנין דף נט) הרק בפני רבו חייב מיתה זה) בר אם אכלת קרא (ט) ודייםא

שחם כת רוק כפיך אל תחזירהו לחוריו דקכנה הית: דשנו אי בי וד וים. אבל דחי ששויפין לת העף ונית חבשה אחרב אצר הגן הגום. וייתה מיופסה נאי

השור ששתיתה האר וששוף אתו ותוחיות שהין כל חדשת שות שלם הששה אנינות לכו שישת ואדיך THE REAL PROPERTY. רבך כרווסרינן [פירונין פר] (פירונין 17) הרק באני רבו היים פיונה בר מטרא הייפה היק שלחרר שאכל קרא או בציו ופתילה של אכר רצי ששורף את תבף אפלא ישירנצ ראץ אפלא ישירנצ ראץ היש היד היד היד אונהנה (האונהנה אק נוג וזכנון () : נוגל נואק נוג וזכנון () : נוגל נואק נוג וזכנון (אים נוג נוגלון (ארורים, מה פול בעורה

שעושין כמחכוין: מיא הימ דרך ישרה שימר ע החדם. הרבה דברים לריו לו לחדם לכחור חלח הכי סחער חיוהי זרך אחת מדרכים הישרים שיטר לו החדם: חסוב חם המוכחות. לחבוב בנה שיין סחוש ביה ק הלוכו: לחבוב לות הפוכמות, ללוכוב אייר סקש שהייר עם להוכוב לות הפוכמות, ללוכוב לות הפוכמות: (נפקולת כננו ורצלבות): החת במש היירי פולמת לתוכולתום לות בות לות בתוכות לות מתכל לות בתוכות לות המתכל לות בתוכות בתוכו ונחת רוח כאה לעולם: עליהם תכא ים דתם כרכת עוב טובה וברכה כחה לשולם כשטוכה כאה לשולם רעה מסתלקת מן העולם: מש אומרים יחוים כאבונה יתירת ישה ויתן עם בני הדם באמונה ולא יאנה את הכריות: ציכה לחלקו של מקום. למחילתו כלומר בחוך מחילתו שכן נאמר טוכית אדם הרי הוא אחרי כלומר עמי: בותני נטל אם: המפסח. מתחת הטכלא של שיש ולא היה מוחה שערי עזרה עד שיעלה עמוד היינו איתו מחה קמן תשחות מכית המוקר לפציה כרתנן במרות . אלו ' כת אית חלכו

יישב על השיך וייש ואומר לו שלום עליך ניכר שכוא שן מוצעו בעקלו פלקה: וידקות על עד שעודים לעומר מדודק ולהלגיע מלים ובעוד פריך שייה הייש לי למרף את הספוט והם לומרים אה הייש בעדי שייף שיי בעדי שייף של לי לוקרה. ובשל כך כי א לועק ונשמע קלנ בכאן (ג): ק"ו על של האלקים. התת אכשרולאות של בעודה בלד מיותר ואלו דרך מעודה עד שייף של או של אום בעודה של און מיותר של האווים של און מיותר של מיותר של האווים בעודה של און משבאה לו שייה תורה אוד מייד האווים של משבאה לי אווים מעודה של האווים משבאה לי אווים מעודה אוד שייה מייד האווים האווים לאווים אווים לאווים משבאה לי אווים מעודה אוד של האווים לאווים לאווים אווים לאווים לאוו מלמו שלח לישן משבחה לו שינה תחרה אחר לעינו: שלח על חונם שינת. דבר שלחש

שלום עליך ניכר שחוא ישן חובמי במקלו ורשות י) היתת לו לשרוף את כמהו וחם אימרים מה כול בעזרה כול בן לוי לוכה ובגריו נשרפון שישן לו על ין משמר ר' אליעור בן יעקב אומר פעם אחת מצאי את אחי אמי ישן ושרפו את כסיתו אד חייא כר אכא כי ים מורבי יותנן ברא מרעיתא אמר חבי (אשריהם לראשונים שאפילו על אינם שינה עושין דין י] שלא על אונס שינה על אחת כמה וכמה תניא ארכי אימר איזו ודא דרך ישרה שיבור לו מהארם קיאהב את התוכחות שכל זמן שתוכחות בעולם נחת רוח באה לעולם מיבה וברכה באין לעולם ורעה מסחלקה מן מ העולם שנאפר "ולפוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת מוב ויש איטרים יחזיק באמינה יתירה שנאטר "עיני בנאטני ארץ לשכת עסרי ונו" אמר רבי שמראל כר נחמני אמר ר' יונתן כל המוכיח את חבירו לשם שמים זוכה ין לחלפו שמרון מי לא היי ההר לאלו טעל לא המפתח ושתא הדיים ברוך ודא שהאבד שביי היי היי לא המפנה מין מי לא הדיים ברוך ודא שהשביין עליו ודום של חבר היי של שביי של המפל רי ילוד ט נכנסין ללום בי שאבר "דן יבוא מבודשלין עליו ודום של חבר היי של המול המול ילוד מול בי שודא רותה להרום את ביי של לא השני מול ילוד מול מול ילוד מול ביי שודא רותה להרום את הייוני יישו יישו לא השני יישו יישו לא השני יישו לא לאליי היישו יישו לא השני מול ילוד מול לא היישו יישו לא המול יישו לא המול יישו לא לאליי היישו יישו לא המול יישו יישו לא לאליי היישו יישו לא לאליי היישו יישו לא לאליי של לאליי היישו יישו לא לאליי היישו יישו לא לאליים היישור משבים ומובל עד רוצה לתרום את המזבח משכים ושוכל עד שלא יבא הממונה אלמא לאו בפיים תליא טילוא ודדר תני יבא ויפיים אלמא בפיים תליא מילתא אמר אב" לאקשיא כאוקודם תקנה כאן

שלים חבל שלים. לה חסרנו דבר: שלום כפל לשון: סעמיתו. מחותן ככנים ששי חביתים למשות חביתים לכחם חמין לרטכה: מי שוכה לתרום את המוכח פול יערום את התוכח. וכילד פדר עשייתן אומר לו הזכר שלא תנע ככלי שחף עדע שהוא יודע כדכר לריך לכוסירו שמוח שן יכח מולך יחיד ושמה ישכה רונג ומתוך שמהרדין הותו במה מהר: עד שיקוש ידיו ותליו מן קביתר. דלינה שפלת (מן) קידום ידים של ון היה ישיה משנה ורגלים ולריך לחזור ולקדם: ההרי לישו ידים של ון מרכה משיקה עד מל המחתה בל זה היה לוער לו הרי חבה של היהות כי המחתה נתונה כחיה כוער ככב לחונה וצד השי למרים בהמור. דלינה פוסלת (מן) קידוש ידים למערנו של ככם כלוער כללכסון היה ה) מישה שייו שני נמונה משוחת בין ככם לחובה ביונה שיין : ין הששיים נתונה ממולעת בין כבש למובה כזוית ככבש כית נתונה חצל מקום שכלה בככם דסיינו כין הכבם ולמונה: וחין בחים וכנם נמנו. שכין חילם למונה שלין מדם יכול ליכנם (נהן) אלא בשעת עטדה וכי היכי דחדם חסור ליכנס כין חולם למזכח הכי (ו) הוח דחפור ליכנם כין אולם לכבש דככש הוא כמזכח לכל דכר: ולא נד כידו. לפי שהולך יחידי: אלא מחלך לאור המערכה ולא היו רופין פוסו. לפי שהי' פלד חחר

של ככש במזרחו דהה עיכה הכבש

שכות עובה הרבה תמות היה מעסיק:

כת ב פיי פים פכל נים פנתים סל ים: סוה בעורה כדלער במנחות (דף b.) ליפתן ושייכתן לריך לשפות נפנים כם נפיי פינ פסלי מעירין ום פלכה יל : וצמורה כיחב כדחק במככה מדות (רף לה.): כציעו שב יון ולפין שמרו

שימה מקובצת ול היחלי אותול נפריק: 2) משפרוני ושבר ר' 1) היחלי אותול נפריק: חיבת אופר נמחק : ג) כי חדו מפי : ד) דין קלי של מונם שינה שורן שלוכ ()ישרם לפשותה בך נרים ר'ים: 1) ורכה ' פרא לשלנו בערוך בשך פשפע: '] העשרה שרש: ין העפרור פושר הכרורה את ח' (מחק: יו) מיסרים לו חדי ע"ל) ז' ג' וברישלף כ"ל שריו רשרד: יון מל התל השר: יון של די חל העריו יון של די חל העריו יון של

פי הראש

כמנית ופטים לפט הכשרי מיקט ולבני מהין הפטכ כמנית ופטים לפט הכשרי

אין משפנו

נר מצות

משרין ושמפן מ^וי מיירין ושמפן מ^{וי}

נפסלין כשקיעת החמה וחיכה למ"ד

לקדם קידם ידיו ורגליו מן הכיור

יב] ומפרש בזכחים (דף ים.) כילד הוח

מפדם מכח ידו הימנית ערג רגלו הימנית

וידו השמחלית על גבי רגלו השמחלית

ושופך מים ומקדש: נשל מחתה של

כפף ועלם לרחם המזכת. דרך מזרחו

מזרח. הכנש ארכו שלשים ושתים ורחש

ט"ו והוא היה באמלע המזבח נמלא

עיו משפם נר ממה

כית הנחירה הלכה מימיו והשתת מעלהו כדי לקדש עו וכשמעלהו נשמע קול העץ דמי כיור

ב מיי בית מהף בזכחים (דף כתי) דעכשיו משקעון והחם מרדין וייוסיון כלי מסרש שפיר: והן חומרין הגיע עת. אר מייי שם פיל פלי

משר אמות פציל יפנין של כבש "בחמה של כבש הקמוכות לפד

שיבה מקובצת משך המונח מלד מורח חון לכבש שמונה אן בשמשונים לחובת למות ומלד מערב חון לככם חי למות אור ששומים לחיבת שהרי המוכח ליב למות: ושינה מת אינו נמים בל המוכח ליב למות: ושינה מת שהרי המזכח ל"ב אמות: ופינה את הבחלים אילר ואילר וחתה מן המאוכלות ופינה את הנחלים אייך ואייך ותחת חיבת הייד נכחק דן המנימיות וירד : כן חיבות חם הפנימיות. מחותן גחלים שנתחכלו ונפשו נחלים דקים דהוו דשן דאשר תאכל יורד נקן חיבות תם
רצים ובאים במ'א
אינו מות בוכרים "רך
ב"ל) אינות ומכרים "רך
מולן אינות ומכריב
מוכן, תות שת "י
נבורק זן אין הצדדים
בין יכן תות אין הכבש
ב' בכן התפנה ותמידה החש כתיב. הכי גרסינן מן המחוכלות הפנימיות אבל גבי גחלי יום הכיפורים לא גרסינן מאוכלות אלא הכי גרסינן שיק שון און המדים חתה וירד דהתם בעינן נחלים נחורים מדיקים () או ההא דברים הכתל בעינן דשן () ען והא דבעינן בעינן דשן () ען והא דבעינן בעינן דשן () ען והא דבעינן בעינן בעינון בעינן בעינון בעינו חתה וירד דהתם בעינן נחלים נמורים לא היה מהלך כדרכו דרך מזרח ויולא חון לעזרה אלא הוסך סניו ללפון העזרה דהיינו דרום המזנח: ושרך במזרח מאכלות משום נפחק, "ד]אמות ירנא סאכטות טבי יקיקע עודת אינו מן יהגע ותיבת תכל ליש של כבש. אלל הכבש בקרקע עזרה סמוך לכנש והלך (ז) כעשרה חמות הן(נקרקע עורה) מן (רע) הכנש ועדיין רחוק יבגש ותיבת תכל ליש תמחק: מו] מן תיבת יילך עד חיבת אליבא רמ'ר נרשם על כל תיבה כן למעיה ידרדות כי לש"ד ראוי למחקי הית [מקום הדשן] מן המונח כ' חמות ש דשלשים חמות היה הככש תופם בקרקע ייך עשניה להחדות בי לפ"ד ראני למחקו פו] היה לו יפוד למזבח בלל בקון דרויים שורה טון (והלך כעשר חמות מן הכנש ועדיין רחוק הוא מן המוכח עשרים) איבא דמ"ד לא שון היה לה יסוד עון הית פישד ממבה ל-2 בקרן דוכות את ה' מסחק פל תימת ל-2 הית לת ישד נישם בל כ' חיבת קל למעלה ל-דורות כ' לפ"ד השר ל-מתקי יו) מוכחים איכש מ"ד לא הית לו איכש מ"ד לא הית לו למזכח כלל וקרן דרומית מזרחית לח היה לה יסוד ופליגי כה כזכחים יו) (דף נו.) יש חומרים לח היה להם יסוד ליתן דמים על אותו יפוד אבל יפוד היה למזבח ואליביה היה הכבש תופם יכוד חיבות רש אומרים יכוד חיבות רש אומרים "א" מיבת עוד נמרק "א" תיבת עוד נמרק " "ב" תיבת או נמרקר אבלם חיבת או נמרקר אבלם חיבת או נמרקר "לוצרה לוא יש להם ילטו : כו) (וחפררים יהחלכים שלא שית ו'

למ"ד לא היה לו יסוד כלל ואליביה תופס הכבש בקרקע יהן עוד שלשים ואחת ומתפשט עדיין אמה אחת על הקובב הרי כין הכל ל"ב. לכר הבחלים ע"ג הרלפה רחוק תו הככץ ג' טפחים. לכר דכתיב ושמי יבוצט עד בי מנפטר למוק מן הפכם ב שפרים: ככו ילפול כי ומתריבן ושמו שלה יפור וחדת הת בפיכן ושמו חלל התובח ונהי דכבש כתובח לכל תילי מ"מ היה לנו לקרבו חלל התובח ועדיין הוח רחוק

בקרקע עזרה ל' והא דחנן הכבש שלשים ושתים שהיה מתפשע עדיין כ' חמות למעלה על חמה יסוד ועל חמה סובב הרי שלשים ושחים וחיכה

הדרן עלך בשלשה מקומות ירם רצים וכאים שירד יורם רצים וכאים פאים

ולא היו שומעין את כילו ער וו שהיו שימעין

קרל העץ שעשה בן למין מיכני לכיור והן אוטרים הגיע כן עת לידש ירין ורגליו מן

ל הביור אנשל מחתת הבסף ועלה לראש המזבח \$

פינה את הנחרים (6) הילך חותה אתק בהמאוכלות הפנימיות יו "ירר הניע לרצפה

הפך פגיו לצפון הירך במזרחו של כבש כעשר א אמות צבר את הנחלים על גבי הרצפה רחוק

מו הכבש שלשה מפחים מקום שנותגים

מראת העות ורישיו מזבח הפניםי ורישון

ים היה גבל ומי היי אכסרראות בעזרה והא תניא רבי אליעור בן יעקב אימר מנין ישאין עישין אכסרראית בעזרה ת"ל "לא תמע לדיניי

מחרו וקדשו ידיהם ורגליהם מו הכיור נפלו את רמנרפית ואת הצינורות ועלו לראש המזכה האברים והפדרים שלא נתעכלו מבערבין.סילקין אותן על צדי המזבח (ה) אם אין שצדרים פחזיקין סיררים אותם בסובב ין על הכבש החלי מעלין באפר על נב תפוח הפוח היה באמצע המובח פעמים(י) שהיו <u>ב</u> טליו כן כשלש מאות כור וברגלים לא היו

מדשנין איתו מפני שתוא נוי למזבח ומימיו ל) ב"ק קיל מנחות מע פסדים מד יותל לג כ) ג"ו עם כחונות קו [כ"מ נהי ובחים קג בכל המקורות חלוי ליתל רבא) ג) במשנה הגיי שתפוץ

יעים להקיר את הדשן ולפנותו לתפוח: את הליטרות. מזלגות להסיר את האברים: דעלו לראש המזכח. וקודם תרומת הדשן לה היו יכולים לעשות לפי שלריך להרים תרומת הדשן קודם שיפנו את הדשן לתפוחי האכרים והפדרים כאן והחלכים שלא נתעכלו מכערכ. שלא נשרפו ונעשו דשן: כנ] פולקין חותן לנידי חזכח. כתו מסלקין לנידי מזכחי סדרו כככש, כדי שלח יססלו בלינה שאין יכולין להקטירן עד לאחר שיקטירו

חברי תמיד וחם לה (כ) פודרן על המזכח היו נפסלין כלינה ואשרינן בזבחים כפ" המזכח (דף ש) דחין לינה במזכח וככש הרי הוח כמזכח לכל דבר חולדי מזכח נרחה לרכי מקום שהוא פנוי ואם אין

(מן) הלדדין מחזיקין סודרין אוחס בסוכב או על גבי הכבש ולאחר שיסדרו (מן) הגידין מחזיקין פודרין חוחם בפובב חיש נג גני הכבש ולחר שיפדרי בי מחדיב משור פרח את המערכות יחזירו את האברים על המערכה ויליחו בה האור: אמר רב חסר הדלו. החולנו לעלות את האפר על גני התשוח: מאמלע ככן חומה מאפרית אי בנין פעיוים היה עליו שלם מחות כור: תפות. זכור החפר שכחמלע המוכח שהיו כשורפין חפר על גבי מערכה ומעלין חותם שם וזהו מיו של מזכח והוא נקרא תפוח על שם שהיה עעול כתפוח וחבירו במסכת ענודה זרה (דף נה) אף על פי שמעל בידו ומחן לתפוח לבור הענבים

רבינו נרשום

מלמד שטשנין נניוה דחסור ליהנות מחרומת הדשן: בב" ומי הזו מלמד שטשנין נניוה דחסור ליהנות מחרומת הדשן: בב" ומי הזו מכסדרמות נשרה. השתה הה פלקה דעתך הכפדרתות של ען היו ומקדה אכל באמצע כמקים ליחופת לא תיחת פקירה: היד בודקין וחולכן: שיחו כל כ"י העזרת שמורים ישת העזרת שמורים ישת תורה אור ולכך פריך ומי הוו מכקדרמות (ו) כו' ימשיו בעורה: ממר לב חשום במכקדרמות של מנין. עמודים של חכן היו בעורה וכך חולכין ופודקין אלו סיכן ואלו מיכן : סכיב חומת העזרה ועל העמודים נתונים כמין תקראות: למימרא דחביתים עד שהגיעו לפקים עושת הביחין שם הביעו אלו לאלו ואמרי שלים חבל שלים בלומר מו קדמי, מדקתני לעשות חביתים מכלל דהשתח הוו מקטרי להו על גבי המוכח: והתנים מנין שכם יהם דכר שלום שתבל מצאנו בשיום כל הכלים קודם לתמיד. דבר הקובעו גבי במשלום כל תכלים במקפון ז העסדרו בית שימה חב תין הקידום בירי שיעשי הערתון בירי שיעשי הערתון בירי 1 לא היו רואין היו רא שימבית וקלי לחורים שומצין קול הקידו יודעון סה רוא שימצין קול הקין יודעון סה רוא שמעין קול הקין בירי העולק קול הקין בית העליל הקין מכני העליל מידור בירים ביינו העליל מהיים מכלים מזבח לא יקדום לחמיד של שחר וז)הקרב כמו כן על גבי המזכח כו': להחם חמין לרכיכת. דמותר להחם חמין לעסוק כה וכשמגיע זמן הקטרתם לאחר שיקרינו אכרי תמיד יקטיר כמו כן מת החביתים: הדרן עלך בשלשה מקומות

תמיד

עישין אכסרראות בעורה ת"ל "א תמע לדיננים הדרן עלך בשלשה מקומות אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלדוך דבי "ראוהן לחיו שיתי. לפזלת לעיל אצל מזבח ה' אלדוך אבר רב חסרא אצל מזבח ה' אלדוך אבר רב חסרא באכסרראות של בנין: היו בורקון והעלכין במי היו בני: למימרא רחביתון היו קדיםי לאורתניא בו': למימרא רחביתון היו קדיםי לאורתניא הולל (י) ורצו וקדם יויסס ורצויסס מו מכיול "מנין שאין דבר קדם לתמיד של שחר ת"ל אשונה א"ר יהורה להרום המין לרביבה: בי עולה להידו ולמוסות לתמידות להידו להידור להרום המין לרביבה: בי עולם לתמיד להידו להידו להידו להידום המין לרביבה בי "מני לתמיד להידו להידון להידו להידו להידו להידו להידו להידו להידו להידו להידון להידו ל מעיק כשמושטו לקרש מייק כשמושטו לקרש ידיו שמנו י זהן י הכתנים שבבית השוקר אימר ש רגיע שת כבר חציע דתורם יכיוד י וחתה מו המאיכלית חובימיות םן המאיכמת השניפיות זהו תרומת חוישן : צבר את הגחל פי תייט אתן המאוכלות חרשת חרשן המארכנון והשני מרואה העוף כו' חיינו ושמר אצ' תמוכה : מסטיפות אצ' ממוכה : המנחשת עשר כצותני עין מלא שינים שפושכין בו החציר : תחלו מעלין כאפר ' כמנרפות על נבי חפות מקבצין אותן יעושין אנינו ענול על גני וושרו פקבורן מחצרת וכטיבע מזני שתיא גני למובח שרדשנתו () בידם בסגדפות לא ברגיים רשוב מרציאן איינו הכל להרקלות הפשחה. מיטיו לא נתעצל כו' ומי וזו אכשרות בעורת האי דפריך קפ"ר הבאלפררא עמודים של בית שוריו: הדתיא די אלפור איםר כו'ישנאטר לא חפע לך אשרה(כל עץ)ככי מטט וכל עץ בע'מא אצל שובה לא

של שמורים שבנים ב

כדחמר ביומה (דף מדי) שהתורה חשה

מוחו של כמה כשל וכב שלה ישלו מו הנחלים לחרו הילכד חותה כשל חרבע

הכין ומערה כשל שלשה חבין והיינו

יוכין ומשתים כשל שלשם יוכין השימי דתנן לקמן נתסור ממנו כקב נחלים מכבדן לחמה ולריך להכנים כלי מלח

בפנים דכתיב (ויקרא שי) ולחח שלח

המחתה נחלי אם ונו׳: ובשכת. שלריר

להמטיר בחותו מערכה שני בזירי לרונה

מוסיפין שלם סחין בשומד שמונה סחין:

ששם נותנין כזיכי לפנת. ולהמטיר

הבדיכה מו במערכה גדונה לרח דמפרשינו

לפנים יון הימט ונמרינן משירים והכי

סי' כל דבר הגיטל מבסנים כנוז בזיכי

לטנה כדי לתת על המזכח החילון חינו

נותן של מזכח החילון אלה כחותה קרו

שהוא שמור לפנים שאין לו חרץ פתוד

יחפדרים שלה נתעכלו תבערב. שהמרנו למעלה שהם סדורים על הכנש מחזירן למערכת נרחה לי (ה) לחתר שהקעירו

אטר תמיד דחין שום דער יכולין להחטיר

בפערכה זו מודם חברי החמיד זכחיב

ובמסכת יומה המרינו מניו להברים

יפדרים שלה נתעכלו מכערג שפודריו

חותו ע"ג החש כדי שלח ישפלו כלינה

וחתר מערכה גדולה יפדרם ויחטירם

שנחמר (שם) חשר תחכל החש חת השולה של המונח כלומר דנר שהחחיל האש לחכול מבערב העולה על המונח

אשם אותו על סעולה אברי תמיד על

המוכח במערכו שלו בפוף פרק טרף בקלפי (יופל מה.) וכיומל מפרש כשמעתיה דחביי (דף נג) דחתר שפידרו שתי משרכות כח עוד חותו כהן

שהוא כנגד הפתח שחין קרוב לפתח יותר מאותו הלד: כשמד ח' ב א פיי פיד מאם שיערו לחתות בחוט ברחם המזכח כשהוא חול מחתה של ארבעה ב בחי שם פל ב כדאמר כיומה (דף מדי) שהתורה חסה הסיים מד מהכניה על ממונן של ישראל ובכלי של כסף ת ד מיי שים מילופ מחום מומר לא בוב ועל לבסוד

שהיה חותה לא היה יכול להכנים הנחלים כפנים דננחי הוח להכנים כלי ן תפיי שם פונם פ: כסף בפנים שחון עניות במקום עשירות ו וציי שם פלכם ש ז וגם לריר שיבח חותו שתכנים בפנים קטן יותר (ד) לפי שלה היה יכול לערות חום" שם פד סלי ה

שיפת מקובצת ז] תשת יש! שנו: כ] לסדר או את ה ממוק: ג] לקסורה שבעור שורבית ווירנה הביאים לשן תכאי המינו הואם מהלדן בתליונוט'ות (מקואשר) בכום של זחג אחר תיבות רכל שם חארץ נמחק כן רבי שפחא בר תיכז ינאי נפחק ! 1] אין אבל התמן: ()נאן ון אין שני ויבש התנן תיבת התניא נפחק: ס] נתקצל תכתן פלחדבית: ע] חד וביוכוני יל) שוא לקין דרוכית יכות לל נפרט יל) תודכל תנפרט כברולים אות ו' נפרט יל) תובל לברון בעוים אין תיכול בעוים אין תיכול בעוים אין תיכול בעוים אין תיכול דרן לענום אמצו בצר ידן לענום אמצו בצר ידן לענים אמטי בעד תיכח מטיך ויפשר ליש ו ש"ד אכויכין מין נוברים היש פרק שרצי קיישים דיש פרק קרצי קיישים דים! ז'ן לענים ואנט תכויכון ז'ן לענים ואנט תכויכון ז'ים! האי הקשור הל"ש ! דישוי נפרק! "ש! האיש פרנו האיבל: (יקרא ו) וערך שליה השלה שלה ראשונה

השק את היצרי ככם לא נתעול כתן תלחימות את הדען. אבינ דטי הוא לתוכה כשים עליו שהוא כנגד הפתח שחין קרוכ לפתח יותר מאותו הל בשתח ה" בשתח דערה שור מנוי לחת נזרי שלים חתוכיז ובדוחיו

"לא נתעצל חכחן מלחוציא את תרשן יהחלו חחום דאחרינו כל חד שנחוא בו חולנות ים טעב. הבתן טרוציה את יוזישן די אר מעלין בנזירין לסדר את המערכת וכי כל תענים כשרון העצים כשרון למערכת חדץ משל נפן ושל זית אבל באלו תו רגילין במרביות של תאנה 6] של אניו ממול לנבי במוצח: ומשמה שוחל ומשיב לעלטו וכי כל העלים כשרים הו: כל העלים כשרים, כלומר רוב עלים ושל עץ שמן יסידר את המערכת נדולת מורחת וחויתת מורחת וראשי נזידיו הפנימים היו נונעין כתפוח וריות חית בין דגוירים שתיו מציתים את האליתא משם ""כררו משם עצי! קשרים בבחורים כמו בוקנים: עלי תאנה יפים כן סידר את המערכה שניה שמן. עלים שדולקין כמו נר: סידר מה לקמורת י) כננד (ו) מערבית דרומית משוד המערכה נדולה. חותו שוכה בתרומת מן חקרן כלפי צפון ארבע אמית בעימר תמש הפרי לה בפצייתה התקבישה ביה הדבן כדמוכה כיותה (רף בנ.) "דתו (ב ייסה: ייסה ייליים התס מי שוכה מברונות הדבן והכה בייסה: ייסה וצי"ח לכפידור ממרכה ובעני נדרדן והל דתרוני בייסה ייסה ביה שייירי (עול התלו ממלין בעניידין הם מסייונין בייס הייסה בייסה לעול התלו ממלין בעניידין הם מסייונין ביל אל אר אי צביאה ביל ביל אר אי צביאה מסדרן: מדרתה כלפי מודה היים מסדר ביל ביל הייסה בייסה בייס הדשו כדמוכה ביומה (זף כב) "דתכו ב סאין נחלים ובשכת בעומר שמינח מאין נחלים התם מי שוכה נתרומת הדשן יוכה ב בסידור משרכה וכשני גדרין והת דקתנים ששם חיו נותנים שני בזיכי לבונח של לתם ראנים 'תאברים והפדרים שלא (חיו) נתעכלו מבערב מחזרין אותן למערכת ותמיתו שתי במערכות באש ירדו ובאו להם ללשבת הנזית: במן אמר רבא נוומא "השקי את התמיד במים קבלה ביוד היה רשישי (שורך): הודתה. כנפי מודה היה מפלד הקר בייד שהיה להב"ל היה מפלד המלום לד מודתה. כנפי מודה המנות והול מקרה משלים כלד מודתה המנות והול התקרה המלים כלד מודתה המנות יששישי תששיל כל מודתה ומודתה לול ביוד מקרה מודתה למודתה למודתה למודתה למודתה למודתה במקרה ליוד מידת שואה למודתה במקרה ליוד מידת שואה למודתה במקרה ליוד מידת שואה למודתה במקרה ליוד מודת שואה למודתה במקרה ליוד מודת שואה למודתה במקרה ליוד שואה מודתה למודתה במקרה ליוד מודת שואה למודתה במקרה ליוד שואה שואה לבייד ליודתה ליודתה המודתה במקרה ליודתה במקרה ליודת שואה לבידת מודתה ומודתה במקרה ליודת שואה לבידת שואה לבידת שואה לבידת של בידתה לבידת של בידתה לבידת של בידתה לבידת המודתה בידת שהוא לבידת המודתה בידת של בידת הבידת שהוא לבידת המודתה בידת שהוא לבידת המודתה בידת של בידת הבידת של בידת המודת המודתה בידת של בידת המודת בידת המודת בידת של בידת המודת המ של ותב אמר רבא נחמא "אמר רבי אמי דברה תירח לשון חכאי רברו נביאים לשון חבאי דברו חכשים לשון תבאי רברת תורת לשון ימים הבאי דכתיב 'ערים נדולות ובצורות בשמים שמית שיתוני שמיתי לצפטה כה דרך שני התיינים נוננין כתפוח לידבי והתלוש חדש ל בציטה כל דרך שני התיינים נוננין כתפוח בינים ל בשמים מיד אלא ניומא דברו ין חבמים לשין חכאי חא ראמרן תפוח וחשקו את תתמיר בנים של זחב רברו נביאים לשין חבאי רבתיב א'אוכל עם חארץ) מחללים בחלילים וני ותבקע תארץ לקילם "אפר, רבי •] יאנאי בר נחמניב" שפואל בשלשה סקומות דברו הכסים" TON בלשון חבאי ואלו הן תפיח נפן ופרכת לאצוםי מררבא דתנו חשמי את התמיד בכום של זתב חשבר רבא נחמא קא משמע לן חני אין ו] דתם לא טאין עניות בסקים עשירות תפיח הא דאשרן נפןי) יארתניא יאפן זהב חיתה עישרת על פתח החיכל ישירלה על גבי כלונסית וכל שי שפתגרב עלה א) [לל ריבלי בל חבם שחרה נחנם] כ) [כל ריבום בל [מבא קב] ב) [מבא קב

מי הראב"ד ימ"ש חכת מבודין לשכת הצרוכת ' לשכת שהי בה שרתים השרוכת' ואפרי לה בשתנות ה

וין משמם ער מצוה

רכינו נרשם

דקפרי מאנראי מקליפתו לא מייחתן: היא קמסר מניאו כני כית אין ישראל משקטית משנ ארץ ישראל לשקטית אמש מסיף הי אלפר דני אמר רקל מי לית בית מפרא ישר לא מייח בית מפרא ישר אלי אמר לך ולפוטדן באלו ולילים במורניות באלו ולילים במורניות מתאינה כי לית כית ט' : פייתי תשתח

פי הראב"ד רוזרקים ביותר מושר לשרבר זכ תית שריך תשר בשרכר צוחת וסקים זה דוצה קשר לשרבר שוכיה בשרק לל מוחדרי ולבחת" הם זה נוכל לימד הבסקם שורחה מסייה בתחלק לאב היחה לשכח בעיה למרך שיפרי הלאם דון זי שיפרים הפורדים ויקי שיפרים הפורדים ויקי שיפרים הפורדים ויקי שופרים הפורדים ויקי שופרים משכחה או אים של ומבנו סבש אנים אנים מלום אינו אנים אנים ומבנות מלום בולי והם ניבות מלום בולי והם

חורה אור

ניתוכין מהרה ומשאן תם, דוקר. קני כשנשה היה משה כמו מוכינות דמתני קנים הדוקרנין הני כל החבר כשיה מל שענייין האין בתור ולא גיאי נו תדים נשרם זמן ענסים כי אם שתים ושלם ושפיל שהוא שי אי זוגנו כץ שנו נמנים כי אם שתים ושלם ושפיל את האור קסו בליו חני ייי ענעים כי חם שתים ושנש וכשביו שהון שם בלפו חיני בחור הוא שורף מהרי דכא קשיר תפן מאר פוצמא וחללי ותתפעה. שלון כהן קשר ולחים השם שמי שמש לה קשר עו) שלח הלך הקשר כפנים כתוך ישור שייו ישים קשר עו) שלח הלך הקשר כפנים כתוך ישור שייו ישים העלים דהנה המה לה שפטיל ליה האיכ שאו אחתים בשור הלך הקשר כפנים ובקיחין היו בדבר. תצי יחים של אוץ וכי כל העלים כשרים. היו כמו שפירשנו הקשר אינו אלא בחון אבל בפנים אינו הילכך מייתינן ור' אליעור סכר כיון דקטירי מטראי לא מדיתינן וראיה לדטר דכל אלו יש כהם השרים מדפרכינן של אותה החשנה דכילד נולין את הפסח מכיח שפוד של רמון יח] תוחכו לחוך פיו ופריך ונייחי של חלון ושל דקל וחרוב ושקמה ומחרלים משום דחית בהו קיטרי ומפקי מיה שמעינן החם דכל אנו אית בהו קיטרי ואעיג דפרכינן התם ונייתו תאנה ומתרלינן תאנה נמי חנב דמחלחלה מפיה מיה פירום ננו יט] מי שיש בו מוח בפנים כמו ען של שרבה ושל אנוו כן אפילו הכי נכי עלי מערסה הם כשרים כאן דהתם היינו טעמא נבי פסח אין דרך לשפוד לתותכו

לשנים חלה מניחין הותו שעול כמו שהה נדל ביער וחו הוא טוג לשפוד הילכך אם היינו שלין ט כגן פסח יכא הדער לידי קלקול לתל עד. עלי שזכח דרך כני אדם לחתוך עלים העומדים למריפה לשנים לשביל שישרף יותר הלכך כשיחתכם לשנים עון (יוסר) [יקח] את המות שפבפנים וכן יששה בעלי אעוז: אלא לחקון דאותר תשום ישוב ארץ ישראל. שמפרש טעם האיסור כמו כן בשניל ישוב ארן ישראל איכ הוא לדבריו היאך "שונה תוא קפא עלי דקל שהרי תוא קפא לא אסר אלא של זים ושל נפן זעכשיו ליכא לפרושי דרב אתא כר יעקב לית ליה איסור משום קשרים דאי לית ליה היה לו להשים להקשות אלא למ"ד משום ישוב ארך ישראל במאי שליני אלא ודאי אית ליה שעם קיטריי וליטעמיך. זמותנת ליה מנרייתה דתורת כהגים המחי לה אותכת משתני' דקתני דכתתנה היו רגילין וכי לית כהו משום ישוב ארך ישראל בתמיה. אלא מאי שעם. לא אותכת לי דסטרת דבתאנה דלק עבדה שירי שיירי הליבה דרב התה כר יעקב כי מקשת לי נמי מדקל תרין כדקל דלח עבדה פירי דלית ביה תקנת ישוב דלשריפה הוח שמד והמקשה היה סבור דחיכא הרכה תחנים דלא עכדא פירי כדן כמו דרתכה אבל בדקל ליכא והא דפריך מדקל ולא פריך מחרוב שי לית ביה משום ישוב ארן ישראל דפבירא ליה דלא שייך איפור משום ישוב ארן ישרחל הצח בדקל ותחנה וזית וגפן הפנויין בקרח דחגב דחשיבי מנחן

ימו מציי היו היו נוקל מו ימו מו יו לימות זמן כן ותוכל מון "נימול בל הדיל מול בל הדיל מול בל הדיל הול הדיל היו מול מו מת מינה ליד היו מינה מינה בשה היי של מול מבל מבל הקחור בל הבחבר בשה את היי מול מבל מבל מבל מינה לו מ

או נותיר אי אשכול מביא ותולה בה אמר ר' אלעזר ברבי צדוק מעשה היה ונמנו עליה שלש מאות כהנים לפנותה פרוכת ארתנן רבן שמעון בן נמליאל אומר משום רבי שמעון ל) הכגן "פרוכת עביה מפח על שבעים ושנים ניםין נארנת ועל כל ניסה וניסה עשרים וארבעה חומין ארכה ארבעים אמה ורחבה עשרים אכת ומשמנים ושתים ין ריבוא (י) געשות ושתים עושין בכל שנה ושנה וחלה מאת כרגים ממבילין אותה: החלו מעלין בגזירון לכדר את המערכה וו[יבר] חרץ משל זית ומשל גפן (וכו'): דגי מימי) רב פפא אמר יאמשום דקפרי רב אחא בר יעקב אפר טשום ישוב רארץ ישראל יו פיתיבי על העצים, אשר על האש עצים הנתוכים להיות אשופאי גידו דוקרי ו] שפיד דלא קטרי ואזלי סקסר מתוכו שלוכי כל העצים כשרים למערכה הן כל העצים כשרים דוץ כן זית ונפן אבל כאיו היו רניין בכרביות של האנה ושי אנוז ושל עץ שכן רבי אייעזר כיסיף אף של מייש ושל ארון ושל דקל של תרוב ושל שקבה בשלמא לפאן ראפר משום דקמרי בהא קפיפרני דמר סבר אף על גב דלא קפרי פנואי ביון דקמרי מבראי לא טייתינן ופר סבר כיון דלא קפרי מנואי אעצ רסבראי קפרי סייתינן אלא לכאן מנאיז אעל הסברהי קפור סייתונן אי א יכאן
האכר משום ישוב הארץ ישראל דקל כי לית
כנה משום ישוב הארץ ישראל אבר לך
היומעסיך האנה לית בה משום ישוב הארץ
ישראל אלא מאי אית לך למימר בתאנה
דלא עכידא פירא דקל נמי בדלא עביד
פירא ומי איכא האנה דלא עברא פירא און יו כדרחבה ראמר רחבה מייתי תאיני חיורתא א) שקלים יב. (אלין צוכ) (ונקרכן אכרן דים גורם פישוב רקבסי ופים) כמסכת מדות ושתי פרוכות היו שם

כנגד אמה סרקסין שנבית שני לא יכלו לעשות אמה טרקסין להבדיל שם לפי שהיה נבוה יותר ממחה חמה וחומה רחבה חמה חינה יכולה לסבול תומה גטוהה כל כך ולהרחיב החומה אי אפשר דהכל בכתב לכן עשו שתי שושות ניתודק החפה וחין ניתה ל וומר שחותן שו פרוכות היה כל מומר שחותן שחי פרוכות היה כל מומר של מון שחים שו פרוכות היה כל מוש בשחת בל שחות שחים פרוכות וחם היה ילים או ביש בשחת עותן טפחיים חדר לה היה ביניהן אלא שלבה טפחים ונרחב שלש הל הניתי ב טפחים לה היה יכול להלוך הילכך ניתה ביל היו מחייבות בל בינים שחות של היה יכול להלוך הילכך ניתה ביני היו מחייבות בל בינים שחות של היה יכול להלוך הילכך ניתה ביני היו מחייבות היה בינים להיה כל היה יכול להלוך הילכך ניתה בינים להיה בינים בינים בינים בינים להיה בינים בינים בינים להיה בינים בינ טפחים לא היה יכול להלוך הילכך נראה לי כמו שפירטחי: כמי מאי שעמת. מפני מה אין מכיאין של זיח ושל נפן: אחר רכ פפא חשום דקטורי. כלומר יש בהן קשרים ובשביל הקשרים אין שורפים יפה ומעלין עשן דרך קשר להיותו כל שעה לח ואינו שורף יפה ומעלה עשן ואין זה בפסחים כפרק כילד טלין בתחלתו (דף שד) כיון דחית כיה קיטרי ססקי מיא ואמרינן בעלפא (מעיח כה ביק פא כיכפ) בקנים ובנפנים מן הפחר ולפעלה קשרי: רב אחא כר יעקב אמר משום ישוב ארץ ישראל. ודאי

אלכם משין. שארין מחוברין יחד שיפה בקיבצת וניומא (קי שא) נפקא לן מקרא זכל חום כפול ששה כל מקום שכחמר שש אן שסטו, בו הפנן חום כפול שצה כל מקום שלחתר שם כן ריבה נא הרבה: ללמדך שירא החוט כפול שצה לדכה לדכה לדבה ביצה ביא הרבה: ל ארכניים אינה הפרוכת ארכניים הדבה לי ארכניים אינה להברל כין בישהם לב רב: אמני הרביל בין בישהם לב רב: אמני הרביל לדביל קדם להברל כין בישהם לב רב: אמני הריכל לקדשי קדשים כדכתיב (שם ה בתוחד אינא ביניידד ט) והבדילה הפרוכת לכם כין הקדם וכין קדש הקדשים וכדמוכח בחוספתא דבאותו פרוכת שפרוסה שמה מיירי וחלל ההיכל כלומר ונובהי היה ארבעים ו] מחומה וכי ידי חידה ותאל ההיכל כלומר וטובה היה ארבעים בקתמשה אין אין אמה כדמוכה ממסכת מדות (תף נו) בקתמשה אין אין אין ממה כדמוכה למרכעים ורוכוט נושרים. איז חיד הי נוסדת מתקטוטים וקמים ריטול מן החקה בקשיה נשתה ונעשרה נעודת באל באין עדיין לכול שהישקוב כשיה בייר נדות תתעפוקת כב שרולים לעמוק כב שהישקוב כל שהיה בי נטרה וכדמתיינן בעלמל "בשים" נושלף: "א) חדש "באינות מתונות ועולות בעלמל "בשים" שלוניות מתונות ועולות בעלמל "בשים" בייר מתונות ועולות בייר מתונות בעלמל "ביים" בייר מתונות ועולות בייר מתונות בייר מתונות בעלמל "ביים" בייר מתונות בעלמל "ביים" בייר מתונות ועולות בייר בתונות ועולות בייר בתונות ועולות בייר מתונות בעלמל "ביים" בערבה בתונות בעלמל "ביים" בייר מתונות בעלמל "ביים בערבה בתונות בעלמל "ביים ביים "בייר מתונות בעלמל "ביים בערבה בתונות בעלמל "ביים בייר מתונות בעלמל "ביים בערבה בתונות בעלמל "ביים בעלמ" בעלמל "ביים בעלמ" ביים בעלמל "ביים בעלמ" בעלמל "ביים בעלמה בתונות בעלמל "ביים בעלמ" ביים ביים בעלמל בעלמל "ביים בעלמל בעלמל "ביים בעלמ" ביים בעלמל "ביים בעלמ" בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל בעלמל בעלמל בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל "ביים בעלמל "ביים בעלמל בעלמל בעלמל "בעלמל בעלמל בע בטהרה וכדחמרינן בעלמת "נשים" האורטת בפרוכת טטלות שכרן מתרומת הלשכה ושתים ששים ככל שנה ושנה ב שלריך כ' פרוכות כנגד אמה טרקסין ככל שנה ונוטלין אלו מן הפתח ומניחין אחרים כנגד הפתח: ושלש מאות כהגים משפילין אותה עראה לרי לאחר עשייתה לפי שחי חפשר לחורגן בטהרה שלח תהא נדה אחת מן הנשים האורצות כה ושפא פירפה נדם ולאו אדעתה הילכך מטכילין חוחה קודם שיפרשוהו נגד הפתח והשתח לפי מה שפירשתי (כ) חפרש כל פדר הפרוכת מתחלתו ועד סופו לשון אחר ארכה ארבעים אפה ורתנה עשרים אמה ושחים עושים בכל שנה ושנה כ' פרוכות גונהן ורחכן כשישר זה להגדיל בין קדשי הקדשים להיכל שהיה עובה ההיכל חללו כדמפרש

ראתי קדי סעלמא וריק יא נרים כן 1] דוכרי שפיר תיכת שמויי נכחק ו] כתיכת וכי עד תיכת אכי באלו יא נרים לן שלתח אבל נוחל חיבת אלו ננחת יום בשק ונחתב להנך יום פירוש שיש חיבת ויושבת וועת אפלו בני חיבת הכי לש תבחיק לל) כשרים ודוב ואח ו" נבחים זכב ונו הפפון נבחים זכב ונו הפפון נגן לשנים ישר זאת אית ו' נמחק לדן זורי טררותאחינת כמר שי מון נשלפה היביה מחין נמחם: כו פירי לרחבא אות ח' נמחקי כח) לוקתן כולו לנפתקי תיבת כורי לישו

ספיכל תיו פדם סחובים

מוכח הפנימי וברישון המנורה היו מקריסין

ור' כלים בירם המני והכח (י) ושני מפתחות

המני דוטה לתרקב של זהב מחזיק קביים והצי 'ודכוז דוטה לקיתון נרול של זהב ושתי

שני פשפשין היו לו ליטער הנדול נ] אחת

יאת הפיתחות ופתחו "רא היה י) שיחם השיחם עד ששימע שער נריל שנפתח מירידו היו שימעין קיל שער נדול שנפתח מיריתו היו

שומעין כול מנריפה יו או(מיריחו היו שומעיו

קול השיר) סיריתו היו שופעין קול כן ארוה

מיריתו היו שומעין קיל גביני כרח מיריתו היו שימעון קול העץ שעשה בן קפון סוכני לכוור !] מירותו היי שומעון קול השיר מירות היה שומע קול השופר וייא טאף קולו של כינ בשנה שהוא כופיר את חשם ביהיב

מיריתו היו מריחין ריה פימים הקמורת יא"ר

אלעזר בן דנלאי עוים היי לאכא בערי הפבוור והיי פתעמשות פריח פימום הקמורת י) מי

שוכה בתמיר משכו ידויד בביה המשבחיים

ום שזכו באברים הולכין עש 'כית המשבחיים היה לצפוט של מזבת 'ועליו ח' עשורים גנסים

ורבעים של ארז על נבידן ואנקלאות של ברזל היי קבועין בהן ונ' סררים לכל אחר ואחר

שבהן תולין ומפשימין על שולחנות של שיש

שבין העמדים מי שוכה ברישון מובח הפניםי "נכנס ונמל את השני ודניתי לפניו יהיה חיפן

ונותן לתוכו ובאחרונה כיבד את השאר לתוכו

ותניתו ויצא ימי שוכה בדישון המנורה נכנם וטצא ב' נרות (מזרחית) [מערביה] זו דולכין מדשן את תשאר ופגיח את אלו דולקין בסקומן מצאן שכבי מרשנן ומדליקן מוהדולקין "ואחיכ מדשן את השארי ואבן יהיתה לפני הפנורה

מקיש בצלצל מיריחי היו שומעין קול

המפחת פנחת לשלחה

משנים נשניושם _נמא ם משנים בשניושם _נמא ם

את רשאר איתן שכטי את רשאר איתן שכטי

פרים הבפר זורם מח

עין סשפם ור סמה

י תייי שב כלכה

מו כמיי בם מוכה

ו ב מיי שם כלכה חשמונתי חת חבני מובת ששקלום מלכי של זהב אע"פ "שהוא מבוקר מבערכ "מבקרין ארו לאור אבוקות ") "מי ישונה (1) כרישון

מחדון ומוספק שדורדן נה לבית העילום כדמן נמדות ובמילה מנית הבכה בתועל שם מיד בשעלה מנית הבכה בתועל שם מיד בשעלה מנית בית הבכה בתועל שם מיד בשעלה מנית בית בעילה לינו בית בעילה לינו בית מביעלה החתר בפרק בית של בית בית שביעלה בית לינו בית בעילה בין להם כדים מביעלה בין להם כדים מביעלה בין להם כדים מביעלה בין לינו לביעל הכדמה בית עביעלה בין להם כדים מביעלה בית לביעל הכדבה בית ביעל לביעל הכדבה בית לביעל הכדבה בית לביעל הכדבה בית לביעל הכדבה בית ביעל לביעל הכדבה בית ביעל הכדבה בי ם מיי שם פיכה חותמות של לוקחי סלתות ונסכים מן ינ] ב

כחן חסר מפירוש המשנה עד סוף הפרק

ב נ מיי שם הלכם כעקידת ילחק כן חברהם: מי שום ני מיי שם הלכם כעקידת יכחן כן מוסי אם מיינה ל מיינים בל כיים מסיפות ותפייעין לאתון ראשו של עלה לדרום מומיין ליכם ליכו ו עורה הלל פובח עו)(ופניו) ורגליו חלל לפון עורה ופניו למערב שלריך שיהה בית שתיטתו כלפי מערב דכתיב ושחט אותו לפני הי ורחשו של שלה

שיימה מקובצת ושמע אותו נפני ה' ורקצו של עוד או אמנית של היד שור לדום עודה אל מונה (נודר) ליד ניתר של היד של ויקד צ'ד הרא אל מונה (נודר) ליד יניתר הספרים וש ויקד צ'ד הרא אל המונה מקריבין שור בספרים אותו ליד הרא אל מונה ליד המונה מקריבין שריים בספרים אותו ליד המים של מונה אל המונה מקריבין שריים בספרים היל לפנים אל מתונה: באחש עודה באונה אראי בל שני של שנה היל לפנים אל מתונה! באחש עודה אראי של שנים ושל מונה אל לפונים אל הציר של אונים אל אונים אל מונים אל מונים אל מונים אל אונים אונים אונים אל אונים אונים אל אונים אונים אונים אונים אונים אונים אונים שימה מקובצת ידשני של מנה וחליה מין (מהזכת) (מהזכת), על קרן לפונית חי לפרום נופים ופניו לתערכ והמקבל עומד כנכדו רביבין העודק הי בלאכמון ומלדד כדי שיהא פניו כלפו היד את העודק הי לדום המיוד של שחד היה בחשוע של בדרים הה כל יודה בדרים הה כל יודה הוד צורים הה כל יודה משושםן כל שהעות מעוכמת על טכעת שנים. ומשושםן כל שהעות שהשבם כלה מן התורה לפיכך מושכו של שיש אבו ריפויים באמש פוני ען אחתו מכן הכתלים מינו של מוני אבו ריפויים באחת להתבל הכתייון ען כנותן המעני שכתלים המערה או ל) יותר מוניתו בשל שתרים בשעול של אחתי בעיבול של אחתי בעיבול של המערה את בי נכניים והתתה של שתרים בשעול של נכתק .] יציוני שיא מותו ומפלותי קדר עד כלות ו' קודים מחשמם בירונים כדל מתוח ומפלותי קדר עד כלות ו' יחדים מחשמם בירונים כדל מתוח והכי תכן כתקכת מדות (וף מדיים של היד בישים ושיבה ביין ו' יחדים אותרים דים על ו' ו' שמליים מי שהרה בירונים בל שותנים את הקדשים כעו שפרשני על פענת שותנים את הקדשים כעו שפרשני על פענת שותנים את היד ביים ביים בירונים בל של בעוכת הלאשונה שבוקרים בירונים בירונים בירונים של אותרים הדשם של בירונים בירונים בירונים של אותרים בירונים בירונים בירונים של אותרים בירונים בי

ת א פיי מא הטלטה פתוחות לו בקימוניות פתוחות לערקלין כדמפרש במסכת מדות (דף לר) שהוא אלל הקרן בפדר השני הששוכה ללד לפון ופרי השוחט ולואר משרב לפון באלכסון כדי שלא ישכב אור הששש לבא נכל וטעמא מדין ושיטרו כל והן האשטח השטיות כאן לשכה העלאים דהכא הוא לשכח עלה קרבן בהסה ללד מערב לפון באלכסון כדי שלא ישכב אור הששש לבא וטעמא ב מיי שם מת כל דחנן כפדות וכא דחנן ההם שהיא דרומית מערכית לכית המוקד רסי בשפט אתרחקת בן הפוכח שבנה שיכל ליאות ב מיי שה מיי שוחש בפדר ב מיי שהיא של לא היה ביות לפינית כה גמו נית ב ליו השפט ויותר מכאן לא היה ציון להרחיק ואם היה שוחש בפדר ב

הרחשון חדכ היה המזכח מעכב חור השמש לכח על ידו של שוחט שהרי המזבח נכוה י' אמות וסדר ראשון של טכשת אינו רחוק מן כתוכה אלא ח' מבמניה ונים יד (פ" ניסנם אמות. אינו רחוק מן כתוכה אלא ח' מבמניה וניסנים) קרן לשנית מזרחית על טכעת שניה. רביט נרשום שהרי בערב הלכה לה צלד מערב הילכך נמתין ננסין י נפחין שמדין ננסין י נפחין לריך להמשיך מקום שחישה למקום שכלה המזכח ללד לפונית מזרחית וכמה (הניוי)[הניוי ביפשל מפתחות "אחר שהיא יו יורד ין באמת השחים מסטרים ושלשת סברים זארקליות של כרוך , זאר גל נכירן פור קור לרסית)[הכירה | קרש של שיתרחק יותר תכא החמה על ידו ובנמ׳ וַאחר שהוא פותח כיון כאלו לפספש הצפוניב נפקה לן שלריך שוחט לשחוט לחור היום: לשלעת שניה. בשביל השמם

פונה לה יהו אלה דרך ימין ונפקה לן ממשלות השונים קדים אע"ג דכמתן דמי עולה אינו שולה בכבש דהא על שלמתו האולים ליף לה על דוכתו במים התנוחים להם כל היי שולה לינים שלה בכבש דרא על משבי התנוחים להם כל הלבים היי שולה בכבש דרא על משבי התנוחים להם כל הלבים היי שולה הברים ביי היי היי היי של או לא של מתן לאפלו הצי כיין האיי ול מרכן איי שול או לאפלו הצי כיין האיי ולבים להיים בל מדי הייה היים שום להיים להיים להיים להיים בלים היים להיים להי ב- שהי הבינו זמנט פולה נימין בקרן ופצא פני ניתה . מזרתית לשונית ולתר כן למערכית פורחים שבלא פורח דרומים ונותן למערכית דרומית נמלח שד"י יולטי פראד מקיף חת המוכח זרך ישין מורח לפון ולח"כ לפערבית דרומית כך פי' הרב שנשאר כן שחייה כ"ו בקדר יומל פסיק (דף ח) שיפי ומפילי פן ישבו לאים הדם ומים אופר על פיד החייה ורשה המחייה הישה בל ביתוחים על מדר לחומית ושם וסניה או אית ואח"כ לפערבית דרומית כך פי' הרב זכל הגיחנין על מזכת החילון שירים שחיקה שלו נשפכין על יפוד דרומית וכן מוכיח מצא שכני שנו שמפרין עני יקוד לרותית וכן מוכרים בייא שפני ושייה כנוכרים (דף ענ.) לאמרינן שממא לני שנים והיירים עייהי שיה של יעיר נשיא וועד ירידתו מן הכנש שנים ושייה שו או השאר היילים וועד ביילי שתו מה היילים וועד ביילים מן הכינ דריילין, וועד'ם בסבר ביילים שהיה משאר ביילים מוכרים ביילים ביילים מוכרים ביילים ביילים ביילים ביילים מוכרים ביילים ביילים ביילים ביילים ביילים ביילים מוכרים ביילים בייל לילאתו מן הסיכל מה לילאתו מן הסיכל מהדיקן וחיים מהבה כמחון לי דייוני ימו העובי שכנון מסיפל מה מחשב שלים במה במה מושל מו במה מושל מו במה מה במה משל מו במה מה במה משל מו במה מה מו במה משל מו במה מה מו במה מ שהרי מתן זמן בהקפת ימין כמו כן שהרי מתן דמן נהקפת ימין כמו כן להידה דיה סיבים כליתן שעילון מינ כמו כן שליה היסים ומניה כליתן שעילון מינ כו בן עד שלים מסט היה סדיק ולילך מפרש כדר הסשטו וייתוחו כל כל אי הרי היה ולילך מפרש כדר הסשטו וייתוחו כל כל אי היה היה וכילד מעלין לת החברים לככש עד היותו בייתוחו משאם לחברים לככש עד היותו בייתוחו משאם ללי

ובה ג' מעלות ישעריה כהן עומד וממיב את הנרות ומניח את הכוז על מעלה שניה ויצא: הדרן עלך אמר להם הממונה לא סהוו טפתין את השלה אלא טעקירין אותו פי שובי כאברים אוחזין בי וכך

היה עקידרו ראשו לדרום ופניו למערב והשוחם יהציא מי שלפים עיבר כסזרת ופניו למערב : נישל שרר היה נשתם על קרן צפוניה מערבוהשחם עם הערבים בי מעם במציה השרחה עם יו משתב מדי עיבר כסזרת ופניו למערב : נישל שרר היה נשתם על קרן צפוניה מערביה על מבעת שניה של בין הערבים בי מעם מפן מפן מי מי מפן מפן מי מי משתם משתם וקבל המקבל כא לי וילכך מורחיה צפונית על מבעת שנייה י)שהם ששרחם וקבל המקבל כא לי וילכך מורחיה צפונית על מפעה שנייה מורחים שירי ומפרים הליק מורחה צפונית מערבית הדומות ונותן מערבה דרוכה שירי הדם היה שופך יא) אל יסוד דרומות לא די נישאת אה מורחים מערבית מפרים מי שם (כ) (ניי יואל כי אד) (יומא עם מורח מורח בשני אד מורח בשני של מורח בשני אדרומות לא די נישאת אה מורח בשני של מורח בי משת אה מורח בי מורח בי משת אה מורח בי משתב מורח בי משת אה מורח בי מורח בי משת אה מורח בי משתב מורח בי מורח בי משתב מורח בי משתב מורח בי משתב מורח בי משתב מ

מין של תיבת ושנו נרשם כן כפעלר להורות כ לש"ר ראו למרכך כהן שמבר במורח של חובת בסכת ומרכן אך ליהיפט ודה בית המפגחים יתן אחתיה שכו למשלי שם אחת ובאחר

ת ד שיי פד מכלי יון שהיא לשכת בית החותמות בית במוירה כלי דתנן הכא וכה נגא ולשכת בית המוקד ם חודי ביו שאי הוא הנקרא כית המוקד קטן היא לשכה ומיספק שיורדן נה לבית העכילה כדהכן נמדות

תרגן למי שוכה בתן להדיחן ההברס מריחין אותה בבית המריחין :) ומריחין אתה כל

צרבה והכרבים כדיודין אתן שלש פעמים (א) 2 במעוםן על שלחנות של שיש שבין העמודים ו)נסל את הסכין והפריש את הריאה

מן הכבר ואצבע הכבר מן הכבר ולא היה

מויזה ממקומה () נוקב את החזה ונתנה למי שוכה בה עלה לדופן הימנית היה חותך ויורד

ער השררה ולא היה נונע בשררה ער שמניע לבין ב' צלעות וו דקות התכה ונתנה למיץ דבין בי צלעות יו זי קות והטונים ביני כב. שוכה בה והכבר תלויה בה "בא לו לגרהץ

שוכה כה והכבד תמיה בה בא מי עם ... רגיח בה שתי צלעות מכאן וב' צלעות מכאן

חחבה ונתנה למי שוכה בהיו הכנה והלב

והריאה תלוים בה בא לו לרופו השכאלית

הניח בה שתי צלעות דקות סלמעלן השתים צלעות ביום שליים ביום השמאלית

צלעות דקות שלמשן וכך היה פניה בחבירתה נמצא מניח ין שתים שתים מלמעלן שתים

שתים מלכמן חחבה ונחגה למי שוכה בה

והטדרה עמה והמחול תלוי בה והיא היתה גדולה אלא של יסין קורין גדולה שהכבד תלויה בה"בא לו לעוקץ חתבו ונתנו למי שזכה בו

האליה ואצבע הכבר וב' כליות עפו נפל את

הרנל השמאלית חתכה ונתנה למי שוכה בה

נמצאו כולן עומרים בשורה והאכרים בידם

מדום (ה ניי) שלמשם של שים שכין המשדים וכשלחסה שכליהן מדיחין נרפי' נגים המשכחים וכן מוכח כמדות דשמרינן מקים המכשות כ"ד

חיבי היה נפחק.

פי דראש

נירפת ר'ש שכבית נירפת ה'ש שכבית שמפנין וששריון שני שרן . יישב מה את הריפה מן ככבר · הפריד זכ מה כר (ה) שתרא הריאה עם טאר כדלקמן השובחיים: כן נקב את רכות תחכה חיבת רכות תחכה חיבת הקוב נשחק: ז) בה הקובה וחלב: ה] מנ ח והכבד עם דופן ימין : ואוכב הכבד מן הכבד : אובע הכבר יפין כשחותכים אח וחקבה וחלב ה] מכח בשייה, שנים - בשייה, שנים - בשייה שנים - בשייה שנים - ביים דרוך הששבי ביים דרוך הששבי הות קל כידה הראש היה של בשייה היה של בשייה היה של בשייה לון שרשים הל בשייה לון השרשה הל בשייה לון השרשה הל בשייה ה הכבד ומסרידין לוחו ממחימו נשחד מעם כבר מן השקן אל הכליום ולא סיה מרוה ממסומהגוקב לה החוריבדבר שחש מחק כחום שיך לשן נקונה שריה מפריד החוכ מן הדשנים והצעום ע מרוכה מע ועוד יש לומר לפי שהחוה יו.) תיבת מחייהן ליש: יו.) תיבת מחייהן ליש: יו.) תרופה שלש מספים עלה לחפן הימני היה חותך חירד עד יד) הדתה שלש פנפים למי שיש מי שיש בח משחתיה כרם במרק שן פנים בכך לכל במישה את (כ'ל) של אחן היו אות הי ניונים יון כ'ד פן ניונים יון כ'ד פן השרכה לצל השורה חותך ולא היה מנם בשררה שהשררה היה מניח חומה עם כדופו השמלגי לפי שכוה הדופו היה מינה הכבד: כ] לא היה חיתך השדרה שמוי שמם טה חהכו ממו היתה נפחק: יו) כ'ד מן רמכשת לשירונת די כן שירונת לנפק תיכת לתמשדים טי כבידה א) [סרכה] (סיה): מד שהיה מגיע לב'הצלשות דקות אלל החוה כלימר סיה חותך חותה עד שיהת מניע לחיתו הפות ה' נפחק : יח] קניפו לוח פקים ולוה שקים הפ"ר ופר"ר נפל אתו"ל[תכבר חבבר לשת וגם למעלה לצל העוקן היה מניח ב' הלושת ולהמיה מפרש כשיפרים דופו שמלני דההבי ומניח ב' לנעות דהות מלמעלה וכי וכך היה עוכה בחבירתה

דראנשון המכן מוקר מוקר מוקר מות מהכר ומתנה למי שוכה ני והכבר חליה בה לכך המרש קודם הריאה מן הכבר שכב' הקדבות הו: כא לו עלה ללאר: והגיח בה כי לושה מכאן וכ' לושה מכאן כך לעשה היה שו ככר בשחת ברופן הימני ועבשיו (בתח ששהיה לב משח מכתן-כב כל לעשה מידה שו ברופן להופן לשנה שא ביותן אל חזה ועייין לא חדך דופן השחלו לכך שייך לופר והיהים בה שנייין לא מחור ועייין לא היקבה והלב והריאה מליון כה כא לי לוחפן שחלור והימיחלא נכיסי בה[6]6] ו הכינית אל בינות כל ללעות הקום להכינית להכינית לל בינות הקום הלמום בל החוב הכינית אל בינות בל החוב הכינית אל בינות בל החוב הכינית לל החוב הכינית בל החוב הכינית הכינית בל החובה כל החובה כל החובה בל החובה כל החובה מערכית לרופית (פי ששרי כוש ניחניו נחמיר צלשה לחעלה בנטילת דופן ימין סירש כאן:נמלא מכיח בשתיהן בשתי דפטת שהים שהים מלמטה ושהים ושהים מלמעלה בין ברוסן ימין בין ברוסן שמא מיח בכי א' שהים שהים למשן וכן שהים שהים למעלן. ההכה לחסן שחא ומצח למי שוכה כה והשדרה עמה הלויה כה והיא היהה כבידה יותר אלא משר של היים להיים במינה להיים ל הוא בר ובשיל שדבר שאיש בכלל הדופן כאי בה לכך לקייא בדורן האיים במחוב של ל לשתך בחל חוב מחם אל תל תל השתאל ששריין חאיים הבחחב של לריך לפרט סדר הולכתם למזכח כילד משלים האברים קדמין זה לזה : כשל

השבה בחודד בחשות כשר שלים בכלל מודין או הראם פפ מודין או הראם פפ מודין או הראם פפ מודין הו שלים ככלל מודים בחושהיי נפרק

הדיקת של החורה (ל) מים שובר בו לום הרגל - בסמים מתחול פ) מספטו היה קרב הרלום החור בפורה היהם ששותו הים מו בלחים (כ) העוקן והרגל התוי וסטם וידים והחום והברה ומנולה למד מהחם

לשפת פשום ועל ידי כן חלוי הברמה: היה מקבים השת שלים את גרך האפיה משפש ועל ידי כן הלוי הברמכו: היה משטים א האית אפשל אש ועוד עד שהגיע לחזה שהרי הוסטסה אים האית מפשל פרו הברמה לאלם שעויין הלויה עוד אים האי והפא בחזה למקה שעדיין לא הוסטקה שם (רופיזה) שיומים היינות האינות (רופשה) שיחשרו מיחסון ממנה שום לבר חיים להתלוב בשלי וה משרי לצישה מיחסון ממנה שום לבר חיים לה הרלב בשלי וה משרי לצישה ביו המשרים מיחסון ולא מספיטו שהרי קודם הוא בהקפרה שהרי כן קפין ונאה לחותם קודם. ונתנו למי שווכה ישה מכני לפיוה של היום לי היום להתך לת הכדמים () דינו של מה מכנים במחת מו שם כרינה קרי לה משנית את החוד של מכנים שתחת שהמשות היום של מכנים שתחת שהמשות היום של מכני בינו של משנית של משל משל משלים של משל משלים משלים משל משל משלים משלים משל משלים משלי אייה בפתח המתמא הכיתה הית של מספרת כי להם מכל ביל המת וככל על ביל ויא מיצה ביל הכור הית של מספרת כי להם מכל או אתם יו היל איי אין לפי מה שוכל לנבות ששין: תחכם שניית לא צייבה ותתח לפי שהם כה כה י דריים ליהו שניית לא צייבה ותתח לפי שהם מכר כלים עם שלה שניית לא אייה או ארי אל הכיסוד כלוים על יידי "א תקפי השני" וא ארי אל הכיסוד כלוים על יידי "א תקפי השני" וא ארי אל הכיסוד כלוים על יידי בא זכר ואו הבהחה הלויה על ידי הרגל השמאלי הרש ומוצא כולי גליי לפניו . עכביו בנעל רגל הימני כשקרעו נמנא של נלד לפניו וישל לראות בפנים

שכשלה היה הרגל פריין חבוך אפי אם היה קרעו לה היה מה שבשמים מראה כמו עיהה . נעל השורי אלב ונהני מכסה על בית שחיפת הראש למעלה לכפות בו בית השחיפה יאן חתני בית (כ) השחיפה הראש כשחיה שות בשתים משל מים שופון יאנו מתחם בינו שיימו את הלא קרניו בין אלבעיתיו וחוסות כלפי דושתיו ובית שמיסהו למעלה חילק מכשה בין אלבעיתיו וחוסות כלפי דושתיו ובית שמיסהו למעלה חילק מכשה הסדר בים הצדועה והכי יסה לעשות ופחיעת הצוחר חינה מגורה ברם כל כך כים הרחב נעל את יכן הקרביים ונורגן למי שוכה בהן להדיחן ולהסיר העיטף שכהן (ו) חדית איש בבית החדיתן יג) ומריק כל לרכה לפי שיש בה טיטפה הרבה קבש לה לשכה אחת להדיתה שם ולא קבע ")בה הדחה יון פים כרם שים בה שינופת הרבה וים שחין כה כל כך (הקרניים) והגמ משיים אין בהן מכום מיטפת כל כך: מדיחין ולא השה חשים נכם ל כן (לקב נייש) ויצא של בין עמורים וכן נרטי בתיחת משוק או משוק היא נפי ל ולקב נייש ויצא של היא משוק הי

כיכ כי את דומה (רנסימה) שירשכין בציו ורם אפור לעשות (מאל בענין אנטכאים מינ נברין ומו' אמרכלין כך ריא שניי זאת הכרייתה כמויי אבי שברים הישנים רב הליקם יש מהם רם האיקם יש מהם דה'ג ברו און שחתן מל נובר, וא אחרכית התתשפחא דשקיים די עישן בדין אח התרבין ואת החלמים את הקרשות ומעשר את הקרשות ומעשר בני תל כלאת הקרדש ההתת נעשה ע' ידן

כאני שמד על הבל ולב חשה חשלם בנס'

בא מ פיי שם מלי ינ . שכי ידים קודמין ומפרש החם מחי שעמה

רגל סליק בסרי רישת סרתש כבר

פירשפי שמת פורט ונצרת הכתוב הת

ומה מעם רגל עמו משים דרישת נפישי

ביה עלמות סלקה תנל ביחייה שהוה

וגם לצבע הכבד דכוק בשוקן וגם

המשת דטקוה בשקן מוכע הכבר וכ' הבליות שמו הרגל של שמחל כו':

הרביעי בחוה וכנרה יוצעאר החוה

רנפתיה כולו לכ"ר משום בדון ליכוא לכ"ר משום דוקן מינין איכא. נחתים לאם חופנים בכניסיט עד שיפורה כל אתר המחר כת קבו של השלחן הפנים עם מפתיה כולו

כשריו מוצאן אחר בשכת האחרת האלק כין הכתנים מנידו אחר שם צר שיתואלן כחיו:

ספני שרגש פרחים שיתי

פי' הראב"ד

ריבתוואים

ור חווה

והפר משן שליהי לכפות מקום המחיפה יב ד מיי שם שלי יו: והמשר מחן שנים עשבו נינן של ימין ת ה מיי שם כלי מו . בשמחלו וכית שוכו לחון . מקום שמשם אחים כר יושה פתר היסבים העור היה כלפי חוץ לא העם (מוחות י) ומקום החתך כלפי העוליך והכי שפיר ידי ו ביי שם של מו למעבר כדי שלם ירלה החתר ותפרם ביותה (וף כבי) מ"ם פליקה לתול בהדי

עין משספ

מו ומיי שם פלי ד: רשל ולוכל למ"ד התם ולך ניתות מו ז מיי בז ממלי הזה קרב כתלם הדגל וכ' ידים חמי מו ומיי שם פלי ד: כשל ולוכל למ"ד התם וכך ניתות שי ש פיו וליכול למ"ד ורך מיטים דשומו היה קרב פי כדוך שהאברים שמנים זה הם ממשנם סופה שוב עם לבורום עבנה ועדון וכבו ועד וכבו וכבו ועדו וכבו ועד ממפה בי מוכה בי מוכה בי מוכה בי מוכה בי דסמת החוה והגרה האי ירים ב ל ביי שם פינ ורכון לבינ שם הרולם שהיי בניפוח ליים: ב ל ביי שם פינ ורכון לביד ורכן כתולה לון הי פתר ב ליים: ביי שם פינ ורכון לביד ורכן כתולה ליים: ההל ביים בדר בניפוח ליים: ביים בדר בניפוח ביים:

שימה מקובצה של נשר וחבי שפיר למעלה שההה ל) שצבשתו ובית בהקעורה שלמות וכשר ולדן בשם חבר שדשתו כ) נסי בוצא כ"כ בשר שמן כתל: השרי בכ' ידים היהוצה תיכה מהוצה כל כבור ממון כתל: המני בל ידים מחקב זוקותם שייה כל הגל לחיל כתר לבכורל דכיכורל
מחקב זוקותם שייה יל כלמתר כתר נחל המברים בהצברים
מינה תכנש שייה נחלים זה מנה הם קחמים הילבר כי
מינה תכנש שייה ידים קחומים בין נחולה מהעוקן
ון שי דיינה חומה ול התל. בל ידין ביינים וכל במלל
ון או דייני חומה ותרל. בל ידין ביינים וכל במלל
אור מינים וחיים יל במתלל ידין חביינים וכל במלל
שמות שורבות כל במתלל ידין חביינון מוליכן לחון
שמות שורבות כל במתלל ידין חביינון מוליכן לחון
שמות שורבות כל במתלל ידין חביינון מליכן לחון

פר דרא"ש בימים שהול השביחה והגרה כשתולנו הפרה כשתולנו המידה מלשה ללעשיתה בין להכשורתו והלד דול מידם שבים לשנה בים ו דובה שרה לחץ היים מסתול השם שבים לשנה ושבים להיים בים להבשורת א"ב היי "בי להבשורת א"ב היי "בין להבשורת א"ב היי "בין מצבשורת א"ב היים "בין מצבשורת ה"בין מצבשור ביתים שהוא חשוב יותר והגרה בשתאנו

שו א שיה דו המלסה הדלשון ברלם וכתל כילד הרלש בימים שהרלם קרם לכל האגרים מחלי כב ולמסה שלאחר כך לכשיחורה ויולים אף הם א אתרים את שהיה שהיה בימים בישה אתרים החלים החלים בימים בישה היא מדים בימים בימי יא ני ביי שם אל אי בין הצפשחיו ינב הרחם של נב סיפה יהו זכית שחשה שנה לתעלה: כל כך לחובה: בתערט של ככש ולה בתורים שהרי בלכתם נתובת שיו שו מון מושם סולן טופן חסיניו מולן טופן חסיניו מולן טופן חסיניו תורה אור להוליך מברים לתוכח ולדרום במערכה

לחמנע היובה ומכחן ומכחן תוסם המתבח ח' אמנים לכל לד לאחר שכלה הכבם שהכי הכבש מ"ז והמזכח ("ב חד חמר משום בזיון קרשים

ינחק טי אל פתח הריכל אחד של (-) כבף וא עד שיקעירו הכזיכין כך חפרש במנחה בסרק שתו הלחם (דג') שבעלין נכרן ועוד יסקש בקדם ולא מוכידין כנון בכרסתם האם א נקם סתני מיותנו וול א' (פצרים והשוניו דרוב ל פס בקרם ולח מורידין כגין בכריסתם מניחין על של (ס)כסף וכבחניע בחיכל ח] על של משה שהיה מעשה זהב הרי

טפני שרוא פריניה זפתה של כפף מהב מהמת החסר ומחסם זית האברים ומפסידו, על נמלא ח' אמות לכל לד ומקום המערכה במזרח המובח לצל מזרחו של ככש במדרה המובה חלל מורית של ככש קרן צפונית שדובית ורחב המעורכה איש הוסס עד חלי שבך דינו אישרה המובח שהי המוסח באמלע התובח כיצמן אי שביר ניול אים אישר הווכרו לחיום נמלח חדה חומר הליכתו למובח לודוק משיך השור פשים האברים למטרכה לכך טיחרים רבני נטריים כושמרי האברים במערכו של ככש לפסח מיקום בני רכן שי בין האברים במערכו של ככש לפסח מיקום בני רכן שי בין בייום ביוחמר לכם לפתח מהיףם בכם היו בייום ביוחם בייוחם בי תקריב מלח, וכלו לשכת הגזית לקרות נגד היום נגד זריה. אם מחות ולאחר ה"ח ובחורו אם שמור רשמש מת ולמזי ק"ם יקעירו מת הקשורה והכי נטן הדבר שיחפלט קודם שיקטירו שם הקטר ויעל קרבנם לריח מתח בנ"ל הנמיד ורגלי יחד בעירודת נוכרים חלוקים על ערך אסרכליון כגון י'נ נוברין ריו תחת ששר לביים שהת אירע אשרכל די לי להוח קופס מכמנשם מוך שמים כמירה כ' ייי שלחסת שהו באולם לת יושיב הבת ו אפאיני די ירות ליארגיים חוכל איתר יכול לאפור ולהחעפק יכול לאפור ולהחעפק בהדי עםר אלא אימם שהיו בעורה. ה' בנ מום שהו גם עד ערכין ותרמות שמנים יבשביל כך ו' אמיכלין חיו מסתים על העוכרין ושעתו תכמים שי אמרכלין הת רי ליע של זהב: בכניסתו בשתגיעין לסחח מניחון אותם עליו ועיהין ט' לפום .

אנא יושיב, רג, איפר)

אדר תקשה בבקר ואת דבבש ואני בינו מלו היא מושר בבקר ואת דבבש ואני בינו מושר מושר בבקר ואת דבבש ואני בינו מושר מושר בבקר ואת דבבש ואני בינו מושר מושר בבקר ואת דבבש וושר בינו מושר בבקר ואת דבבש וושר בינו מושר בינו מושר

דרך מזרחית של ככש (ג) שהרי ככש "דראשון בראש וברגל הראש כיסינו וחוססו

כלפי זרועו כרניו כין אצבעותיו 6 כית שהיפרו כלכעלן והפדר נתון עליה הרגל של יטין בשכאלו ובית עורן לחוץ יהשני בשתי ירים של ימין בימינו ושל שכואל בשכואלו וכית עורן לדוץ 'השלישי בעוקץ וברגל העוקץ ביםינו והאליה מדולדלת כין אצבעותיו ואצבע הכבד ושתי כליות עסו הרגל של שמאל בשבאלו וכית עורן לחרץ הרביעי בחוה ובנרה החוה כיסינו והערה בשטאלו וצלעותיו כין שני אצבעותיו "החכזישי בשתי דפנות של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עודן לחרץ 'הששי בקרבים הנתונים בבוד וכרעים על 'נביהן סלסעלה יהו' בסולת השמיני בחביתים התשיעי ביין 'הלכו ונחגום מחצי כבש ולספה במערבו ומלחים יירדו "ובאו להן ללשבת הנוית לקרות את שמע: גמ' תנא יד ורנל בעקירת יצחק כן אברדם: לא היו 🖁 כופתין את הכולה מאי מעמא רב היגא ורב חסרא חד אמר משום בזיון קרשים וחד אמר משום דמרגד כתוקי העסים מאי בינייהו איכא בינייהו דכפתיה בשיראו אי נמי [איכא בינייהו דכפתיה בשיראו אי נמי [איכ] ברוצא דרהכא יתנן התם יו יו שלש עשרה שולחנות היו במקרש שמונה של שיש בכית הסמבחיים שעליהם מריחין את הקרבים °כ' מבמערבה של ככש אחד של שיש ואחר של כסף על של שיש נותנין את האברים ועל של בסף כלי שרת "ובאולם שנים מבפגים על בתר בי ביו. ובחיים שנים מבפנים עלק פתח הבית אחד של (6) כפה האחד של זהב £ על של כסף נותנין כן לחם הפנים בכניסתו ועל ב של זהב ביציארו משמעלין בקודש ולא מירידין ב מאחר של זהב בפנים שעליו לחם הפנים המיד מכדי יאין עניות במקום עשירות אמאי רכי שמאל בר רב יצחק מפני שרוא מרתיח:

פרק רביעי

עברי רשיש ניעבדו רכסף וועכרו דותב אמר רב חיננא בשם רבי אסי ורבי אסי בשם של שחר היה נשחם על קרןי ואסורחית צפונית: מנא הני סילי אמר רב חסרא האמר קרא שנים ליום כנגד היום רגיא נפי הבי השנים ביונו של אה כיליתו וסם חה שנה "שנים ליום כנגד היום רגיא נפי הבי השנים ביינו ליום כננד היום אתה אוטר נגד היום או אינו אלא חובת היום כשהוא אומר "את הככש אחר תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה

כין הערכים הרי חובת היום אמור הא

(4) יונכתוב תרווייהו כי הדוא דנפיש ואלא חבה

באמצע רקיע כים אין הכל מסחבלין בה משום רקאי להדיא ולא כסי ליה מירי אמר להן שמים

נבראו תחלה או הארץ אכורו יו) שכים נבראו תחלה שנא' "בראשית ברא אלהים את השכים

ואת הארץ אמר להן אור נברא תחלה או חשך

אברו לו כילתא רא אין לה פתר וניכדו ליה

תשך נברא תודה דכתים "הוארץ היוה תרו ובדו הישך הדוד ויאפר אלהים יהי אדר ויהי אור סברי דילטא אתי לשיולי "פה למעלה?

ומה לספה מה לפנים ושה לאחור אי הכי שמים ב

חכם הרואה את הנולד אמר להם אידין מחקרי נכוד אמרו לו איודע נבור הכוכש את יצרו

אכר להן אירין כתכרי עשיר אכרו ליה איהו עשיר השכח בחלקו אכר להן כה עביד איניש

ויחיה אפרו ליה יפית ון עצפו פה יעביד איניש ריפות יחיה את עצמו אמר להן מה יעביד איניש ויהקבל על ברייתא אמרו ימני מלכו ושלמן אמר

לדו דידי מכא מדידכו ירחם מלכו ושלמן ויעבר סיכו עם כני אינשא אמר לדן בימא יאי למידר או ביכשתא יאי למידר אמרו ליה ביבשתא

אי למדוד דהא כל נחתי ימא לא מתבא דעתיהן עד רסלקן ליבשתא אמר להן אידין מנסן הכים יתיד אמרו לן כולנא כחדא שחיין

רארטון 10 ושרי בציכא דרהבא על צואריהן אמר להן בעינא ראיזל לפרינת אפריקי אמרי ליה לא בצית אולת רפסקי חדי חשך אמר להן

לא סניא דלא אולינא אספר דוכי משיילנא לכו

חדם שחרי חמה במורה חבל ממתכלין בה י יש כח לתין להמתכל מפני באסצע הרקה מהן הרבה שיום התקה הרורית לעין: מין מוק הוררורית לעין: יצין מצני שקרובה היא יחבר ומיק החצרורית: רצי דד פינייוצ נפרשי למה לי למיבתב תבי מצים איא שים רשיון. השרי נכונכ כי וצצא כת סישום דקשי לחדים בנילוי ולא כסי לה סירי אבל בסורה ובמינרב מחכפה נקצת נובחה של ארץ ריש כה בעק דאתהויםית את עצמו" על דברי תורתו? יחית את עצמו י על דברי תורת כשיתכתלבו עליות יפרו : ישנא פלכות ישלפון : כלחפר יברח כן השורה ביידי עדיפא ישנא יודוש מלכות יישנא יודוש מלכות מבקש שרוח מקצרין לה מידי וכשכיל כך חורה מזהיר ועזיק שרדהו שולפנות ולשיבא לכך אל תביה רונים אלא יצישה שוכח לבני שתוא ופייוש אין ב'כ לחרע אין יכול ב"כ לחוים או לווישו היו חיפונ בכות אם איש שוב אם לאי: מה יין אנריסתן מרים לני אוכם מרים לני לימה לא מרים לני לימה לא אפרי אורינו וחלאוראו אוכי אורינו וחלאוראו שורים אולים אורינו וחלאוראו שורים אורינו וחלאוראו שורים אורינו וחלאוראו שורים אורינו וחלאוראו שורים אורינו וחלאוראו שורינו שורינו שורינו שורינו שורינו שורינו שורינו וחלאוראו שורינו שורינ סלכין שהשבתתי דבר קפילנה לכון בנורת לאלך לכוב שקדובפרום תחלה שלא יכנים כבל פת שישיבו לי . דפרש ביצרם שאלכין בשורם ביצרם שאלכין בשורם

של חברים : חשידוי קיבורי רשתני פיפון מרכרים : חשר כחור ניפה במקום השרח ותפום ברושי תוכלים וחלך אתכל לחוור דרך החכלים ולא חפונה בחכלים ולא חפונה מי הראב"ד ינה לכום משם של חלדם ומתוך כך שולחים לותו ולת לבדרך הפנרות הספית מעבון: דולי פנדמל מודקט, תכמקי דירים לעודן השפרות נדולם שלכום שלני יועלו מלכ מונה רק פדרט ובי נדיים שמל יוסירא מקוכל לפני הכריות וחידו

כלל לומר אלה המרוכה אלה חילד שניהם שוין בפודה לכך חחו את שניהן: אלא מאי טעם חמה אן כאמלע הרקיע אין הכל מסתכלין כה. כמו שהם מסתכלין כשהית במזרה תו במערב: משום דקחי להדיה בגילוי היה שומדת ולה כסי

לעינים המכיטות שם: חמר להם שמים נכרתי החלת. כנימר חי חרץ ושמים יכ) כאחד נכראו: שנאחר כראשית ברא אברים אם השמים. אלמא שמים קדים: אר נכרם חחלת כלומר איזו נכרם הנמי לא ניסדו ליה זו מעיקרא מכור אקראי ב-בעלמא הוא רקא מ שייל כיון רחזו רקשיר שאיל מברי לא ניסא ליה דילמא אתי לשיולי שאיל מברי לא ניסא ליה דילמא אתי לשיולי תחלה: מילחם דם לים ליה פחר. דבר זה ששחלת חין שום חדם בשולם שיודע לפותרה: ופריך השים ואמאי השיט ליה עילחא זא ליח ליה פחר: ³כמה למעלה כזה לטפה כזה לפנים וכזה לאחור ולימרו ליה. מן הפסוק דחשך נברה איזהו לדם אידין סהקרי חבים אמרו ליה וו איזהו אי הפי. דכשכיל כך נמנעו מלהשיט ביין: אסדי לה שלמן תהלה נמי למלוי השינו לו השמים ביד שלטי לאבית שי נגרלו תחלה לא היה להם להשינו כלום שרצח: אצל לא שי נגרלו תחלה לא היה להם להשינו כלום לשלהם בריב לא שח משום דילמל אחד כו': משיקהל שכרי מקרטי בעלמה פוה. דקה משחיל ולה ישוכ שוד לשחול יותר ממעשה ברחשית לכן יכולים להשיט האמת כיון דחוו וט': אידין חכים. מי מיחקרי חכם: הרואה את העולד. המכין מלט מה שעתיד להיות פורות שעתידים לכח ומהר מהן: הפכץ את ילח. בא לידי מבירה וככם את ילרו ונפלט פפנה: השתח בחלקו. כמה שטתן לו המקום: ימיח את עלתו. ישפיל את שלמו: יחים את שלתו. יגכה את שלפו ופתוך כן יתנו עו הבריות עין רעה ויקנחו ט ויפות וליפדוך חכפים שחדם כרולה שיחיה ישפיל חת עלמו וירחמו עליו חדם ומתוך כך שוכחים חותו וחת מעשיו: דידי עדיפה מדידטו. חכמתי

ת החודה לחרן חדוק. כנופר אחה הזוק יותר: לתחו ל מתחות המדו ועניד שינו עם כני העיר בשיל אכו בעירם אל א השה החוק שהיו המדי להיה החוד המשות המדי להיה החוד המשות המדי להיה החוד המשות המדי להיה המקרי כה החוד המשות המדי להיה מקרי כה להיה מחוד המשות המדי להיה מקרי כה להיה מחוד המשות המדי להיה מקרי כה להיה מחוד המשות המדי להיה מחוד המדי להיה מחוד המיה להיה מחוד המדי להיה מחוד להיה מחוד המדי להיה מחוד המדי להיה מחוד המדי להיה מחוד המדי להיה מחוד מחוד להיה מחוד מחוד להיה מחוד מחוד להיה מחוד מחוד להיה מתריקתה על או ליינה כו המיים ליינה במיים למרים במיים למיים ליינה במיים למיים אהרוג אמכם בנוירת מלכים שאני מלד ותכפש לשתר מלכים שתוהבים אתי שיחנו לי רשות להרוג אתכם: בחמלת הדרך מקום שיש כו חשך בין ביום בין בנילה וחין שום חדם יכול למקוםן של פי קיטורי עד שהנים יכורת לש של יפים למלחם כי לבדים למלחם מקום והיים במקומין. במלחם בי לבדים חם נהרוג פותך יחמרו השומעים כמה נרוע מלך זה שנשים נתחברו עליו

ונכונים מוכיקין ונינט וווכסס לפר כם נגי חדם שמלמין המוסר המוסק:ירדוב שלמין המוסר ידוקוב למוס ויכול הגיל ברוכ מנוך לה שנהים לשונות ואל השבר משם הישם מיים למנו מנוחם ממנו מן חסים לביו: אמר לש. "בי שיון שבש אלשמר הירוי שומע לשהכם ואל אחיק לכם ישה אנם חלשין יכיה הירוי שומע לשהכם ואל אחיק לכם ישה אנם חלשין יכיה הירוו על הים לחבו: אחיץ לכי קו היסף היח פיים היבילוו על הים לחבו: אחיץ לכי קו היסף היח פיים בסמת היהם להשתית היהבת, בכיחו של ביים וחו אין אין שקב ביים היח פיים מיים

ייד את הייד של פייד שיידים לביות מתורה. הייד לביות מתורה היידים לביות מתורה היידים לביות מתורה היידים לביות היידים לביות היידים לביות היידים לביות היידים לביות היידים לביות מתורה היידים לביות לביות היידים לביו

אמר להו מי אכלי אישי נהמא דוהכא. כלומר וכי מנהג בכאן לאכול וכבר אמרנו זה בהלכות ירושלמי שהברנו אחרכ אמר שהעם מברכין היישיח שהי

בשביל כר שמנו זהב לפניד לאכול שהרי זה פלא לנו שבאת לכאו בשביל ... תפלה על ישראל ועליהם אמרו וגרכו את העם וכל זה היה כישבה

האריםיים עיפות מוק נישיא האספיה ליות אי את נצה לן לא תתכבר ככך גילדני

פי' הראב'ד

------מידין ושפפן כלכה לחם של זהב חמרו ליה. אין מנהג בכחן לאכול לחם של זהב אבל ב בנחיי חיד מכלי פמידים ומוספין כגלי

> (lam are /m = 7 הפייים או פהא ליי היתים כלי מ

הו מיי׳ פע מהלכות י מיי שיב יוקענוינ

נולדנו ביב נוחו דנים חלוחים: בבני שימה מתובצת דמתוורי נפל כהו ריחה. בעוד שהיו שימו טעובצת ל) רידה מ"א רודה כ) ליה הד נולגלתא "פינא תקליה תינות דוא אתיה נמרק ג) מסא היא היא ד] מיא היא דיא דן מיא אסרו ליה שקלי רוחלים גמים כדי להסיר מליחחה נמל בדגים ריח טוב ומעיין מגן עדן היה א"ז שהל מהגבו מים טרם בחפיה. רחז פניו ולא עשה יותר. איכא דאמרי. הלך נחעיין עד דמטח לגן עדו שמשם ו) ולנא גמונו עבכנים איש מנול איש רכ 2) ננול אי עלני נגול 1) נגול אינונים בלני יהן כועיין עד המקח ככן עדן שחשה היה מוכעי לחלו קלא. ואמר פתחו [לי] בכא: אמרו ליה וזהן השער לה'. לדיקים יכאו בי. אמר להי אלה מלכא אלא. וחשוב אכא מכו לי דבר ין וקאי לחות הדברם לבי לדקים יכלו נו. למכל לבי לחלל הדמו והי ולבים לכי, לדקים יכלו נו. למכל לכל חנו לי דבר הדם ניישים כן לפילי הדם ניישים כן לפילי הדותה כי לה בי האי לחד מנן עדן הואין ואינכם רולים החק הן הייע נגלי לפחות לי שער: יהם ליה טלבלתל. ליבחקי ח) הינו כניי לפתוח לי שער: יישו שינו משפיה ודב הכסף באת לכאן נתנו לו רחש נולנולת. חתייה תקלוה יה הכתי היא למין נתנו לו ראש טלטלת. אחייה תקלוה תיכת שבו הצבו נוחק ביל לסלת בספא ודהכא דילוה לו חוה 1) ואברו ועיני על לסלת בספא ודהכא דילוה לו חוה דיכת גבו ורשים יו תקללי היה נותן כל כסף ווהכ שלו לפציה לחירות ני"ש"ד בתאמות חלד זה ובנולונות חלד זה במחונים מלד זה והנולנולת מלד זה י) נוכות

בכמיני ארילי שלים כנגנה. היינו דמסיב שאול לחכות.

דלי לשולם עו בשא מן בנדו ועייני אדם ולא חשבננה. כל

בייני בשיבי בשל בנדו ועייני אדם ולא חשבננה. כל

בייני בשל בייני בשל בייני שלים שלים שלים בייני בותר עלייו

בייני בשל - וגל בייני של שלאתר קומי רוני גלילה. לעשוק מעורה.

בייני בשל - וגל בייני של שלים בייני שריים לעור.

בייני בשל והייני בל של מעור של בייני שריים לאך:

בריני בייני בייני שלים בייני של מכלון ולאין הוא שירוש ברתבים זילן

בריני בייני בייני של בייני בייני של בייני של האומיה. כבר נתבאר בייני של שלים בייני של של שלים בייני של אומים בייני של אומים

ואעפיכ היה מכניד יותר הגולנולת דלא היה מולא דבר ששוקל כנגדה. חמר להם אלכסנדר מוחדוו לרבנו מאי החי. שחיני יכול למלוח משקלו חמרו ל. עלגלחה של הנוש כשר ודם שלה יכר שבתם יהם לנית מעט עפר וכסיה של חוכל העלעולת משק : בשקם ביל ורחות היה לרחות ולת העם עול ולה שם דר דר (יחת) חת חיים לרחות ולה של היה היה של התחוב בשקל ואברון. בה שיו אורלי של היה היא היה היא התחיב שלל ואברון.

לד וכב וכסף שסבורים היינו הן שבחת

בנל זהב וכסף לכהוי כתמיה וחתי.

כשהיה יולה מו העירי כמב הכבה

דמהחם, כחב על שער העיר שנם

מלכסגדרום הויתי שטיה. הייתי שוטה

מכלי לכ להכין. עד דחתיתי. לכרך

כשית ולמדוני חכמה. יחיב החבום

מעיינה החכיל נהמה. כדרך בני חדם

שיושכים על המעיין והוכליו שם לחם

וכשרולים לשתות שותים. הוו כהדיה

יש מעבר היה האת שהיו מברין האים ון שיבורטב היה האת שהיו מברין האלה היא אהבת היא האבר מברין האלה היא אהבת היא מברין האלה או האור מתפסע הביי להגיל האל מכורכין ולה אור (פי שקדי ברכות בכל השם שבל אין מעבר מו שחתאר שה מה שאמרו אין האור מביי משות שביי של אין מעבר כנו שום היא שלמו אור להיי שביי ביי האור שביי שבי האור מברים הדברות בכל יום אין היא בריך היא כל אור שביי שביי האור מברים הדברות בכל יום אין היא בריך ה

שר הראו עשרת הדברות ככל יום לפי שהם עיקר הדת וראשיתו וכבר אמרו שלוכש בשעת הרמת הדשן פתותים מהכנדים שלכש בשעה שהיו מתעסקין יידם לה המטם שד קרסו עבורה הדברות כבל יום עם יבהם טיקר הרת ורחשיתו וכבר חמרו נירובם למשלה אך הכבלי מבן לומר כן אלא שכבר בטלום מפני הרעומת המינין ולא בלה ברדש מנהב רעם הכבלי מה היא חרטותה המינין אלא שנתבלרי בחתלת ברכזת כירושלה ברדש מנהב רעם או אתכרו בדין היה שקורין עשרת הדברות ככל יים ויום אלא מפני מה אין "" שלה מוניען שלה מוציץ של ואמרו גדין היה שקורין עשרת הדברות ננג יוניים אל מנה מחיני מוציץ של אותרים הלו לבדם ניתנו למשה מסיני משל יהיו אומרים אלו לבדם ניתנו למשה מסיני

זכתיב [ישמים ס] כי חדן ופרפל לאופים: קומי כוני גלילה ילפסוק כדיב ואם סהים טכח סמי כ' :

הרון עלך לא היו כופתין

ליה אלא אי נהמא בעית לא הוה לד באתרד נהמא למיכל דשקלית ואתית להכא כי נפיק ואתי כתב אבכא דמרווא אגא אלכסנדרום מוקדון הויתי שמייא עד האתיתי למרינת אפריכי דנשיא ויליפת עצה מן נשיא כי שכיל ואתי יתיב אהרוא מעיינא קא אכיל נרמא תוו בידיה נולדני דמיחא בהרי דמתוורי להי נפל בהו 1) ריחא אטר ש"מ האי טינא בעו ערן אתי איכא ראסרי שקר טהנהו מיא מרא באפיה איכא ראסרי אידרי כוידה עד רסמא באציה איבה ואם אירי כי וו עו ישום ביה מניה פנינים ומומ פינסם לפרחת דנן עדן רמא קלא פתחו לי כבא אמרי ניווהה ולפינך אמר חדשים לקטרת ליה 'וה השער לה ונו' אשר לדון אנא נפימאפי פימו שם ימלכ שפיים בקטרת הוא ליה 'וה השער לה ונו' אשר לדון אנא נפימא מלכא אנא מיחשב חשיבנא הבו לי מידי יהבו ליה י) נולנלתא חרא אתייה הקליה לכולית דהכא וכספא דידיה בחדיה לא הוה מחמליה אמר לחון לרכנן מאי האי אמרי נולנלתא דטינא רבישרא ורמא וודלא מא שבע אמר דעינא דבישדא ודטא יון אף שה שבע האב ועמדים לנוסר בניו קום מקונם לדו כמאי דהבי הוא יו שקרי קלילי עפרא ועומדים לנוסר בניות כולנו הם קלת וכמיה לאלהר הממונה חמי א האיש שיתחיל וכמיה לאלהר הקלא דכתיב "שאול ואברון שא מייני ביור המייני בור מייני בור מיי לא תשבטנה ונו' תנא רבי אלירו ניהנם למעלה ס

מן הרקיע וויא לאחרי הרי חשך הגא רבי חיוא כל העוסק בתורה בלילה שבינה כגנדו שנאמד "פושי רוני בלילה לראש אשמירות אכי (מהדם וחץ מרחן שיהם אלו המנסים ב ימפכי כמים לכך נכח פני הי מנגן שימים מפטיעים המכנסים ומניחן כל כנדי רא בן עזריה תלמידי הכמים מרבים שלום מפטיעים המכנסים ומניחן כל כנדי בעולם שנאמר "וכל בניך לימודי ה' ורב משיי (קף ע): ומה שלמת וכחוב עלים בעולם שנאמר יוד ל מו ששפני כמים לכך נכח פני ה' (תו') אמר

הדרן עלך לא היו כופתיו

פיאמר "רהמתמשנה ברכי ברכה אחת יהם "פיאמר" ברכו י) קראו עשרת הדברות שמע והיה אם שמינו ויאמר ברכויו את הנום שלש ברכות אמת ויציב ועבורה וברכת כהנים ובשבת מיסיפין ברכה אחת למשמר היוצא: ביאטר להם חדשים לקטרת בואו והפיסי זכה מי שוכה אמר להם חדשים עם ישנים בחצי ם שוכה אם יוצרה כים רכבש למובח זותפים מי מעלה אברים מן רכבש למובח בירא בן יעקב אימר המעלה אברים לכבש דוא מעלה איתן ע"נ המוכתונ"מסרים לחונים היא בעלה היון עיר בוריה ולא היו מניהין היו מפשימין איהם את בגריהם ולא היו מניהין עליהם אלא מכנסים בלכר "וחלונות היו שם וכתוב עליהם תשמיש הכלים: ד'מי שזכה בקטרת הינוטל את הכף והכף דומה לתרקכ גדול של זהב מחוקת שלשה קבין והבוד היה בתוכו

א) כרטיח סור כריתה כת. נור כשי ינישי קבר [וככל הקושים ב ליהת איר אלעוד א'ר דעינא גם לפשי דבה אייה ל כן כן (נכרכות שם שטולר יותר אל חקרי בניך אלא בוניך וכן לע ככה] קרש אף כאן בגדי קדש אם כן מה תלמוד לומר אחרים אחרים פחותים מהם למה היו הכגדים

קשח כ"א ברבר רך וכגדי כהתת תספא דנרש ליכא ימיחש דררך חדשה שרי ברכר בקרבן לא מחשת שמירת הכנדים שלא יכלו לפי שכבר הודעתיך שהעיקר במקדם אין עניות במקום עשירות אלא העעם בזה הוא מה שוכרו ואמרו (יותה שם) כגד שכשל כו קדרה לרבו לא ימזוג בו כום לרבו וכבר ילאנו מכוונת ההלכה אבל היא כוונת המפכחא א) צ"ל ואח"כ מוגר באכנט ומקיף המלנסת.

אפילתן ביל היה כך להם לאפל במקופן שנתרחקת מחלכותן וכאה הגזיה אבל ברכת כהנים הידועה והוא יברכך ה' הרי הוא לאפי עד כאו ושאלת להם לאפל לכר נתנט חורה אור על מעלות החולם חחר נמר טבודת נפר ברג דותא וחיד . מרא באמיח ' החץ פניו מין איילי מוליה " מעום לצורת מאיות מעום רטיני ורצא עד רממאלקיתהארגן עדן ז התמיד כמו שיתנאר נמרה שאחר זה אתר להו חי ארלי איושי והחא דדהרא אתרו וכבר בארנו בפוף פוכה (זה נו) שבהל יום שנת היה וכנם המשמר למטדה ויולה משמר שעבר וכבר בחרנו בנמ' ייבקי קר ופרא כמייח אירור חקלא כלופור האירור חקלא כלופור ברכות (זף יב) ההלכה הואת בעלמה וחסרו משמר היוצה הוסר למשמר ואתרו משמר היולא אותר למשמר האינר שארש מת ואינו הנכנס תי ששכו שמו בכית הזה הוא רואר כאם אינו רומר הלכנק תי ששכן ששו נכתי הזה הוק הואר ביום אני הימד ישכין ציניכם אהבה ואחוה ושאום ומיד הוא כשאר צבר וריעות וא) ככר כארנו כשני מיומא הרקיע בהר דיעור

שלם ברכית שהם חמת ויליב ורלה וחודים ושים שלום לפי שכולו

(דף ט) שהקטרת לא היו תפילים יכחיב הבה עליה גורל אלא אותם שלא ההטירו ^{הסח על ראי} אותה עדיון קודם לכן לפי שכל ברקנורי יוצר ואם יושפים אותה היה מללות בעוניו ומולא תרלקים בדבתים יוצר חשך ברוותה ואחידה אחדי החשור ברוומה ואחידה הייחשך ובלונו האיני – קשומום נהאול יונעו ש יכסע זהים של הליפי רבנינים כי שני היים! ייים!

יפיכו ושם יתנתר שפיים הקטרת הוא הבנות צייך האה הפיים השלשי אחר כך אמר חדשים גם סלים בשכת תביר ישנים נוחו והפיסו מי מעלה הצרים והוא הפיים הרביעי ואיז הלכה כרבי אליעזר כן יעהבי כבר בארתי הלכה זו בנמ' (ג) כפורים ושם נתבחר שכל הכהגים האלו לוכשים נגדי קדש כמקרש ועומדים כלשכת הגזית כחילו הם קלת בשת ואו יחיה נאפר אפי' התיתון שתרוען אשי התהתון שתרוצון דוא ל)מוצא כשום האו השבי' ליוח רשיים ממנו המנין והיה מסיר המלגפת מעל רחשו וחתר כך משיבה עליו ומטילים טרל ויעלו בערל לעבודה והנשחרים שלה זכו כם שתפשיטים חותם השתשיי דין מדע אלא בין [מח]שרוא החתיו ובין מה שרוא צידי הכל היא חשיב כפר לכחש בשבו האו לו זיי פאי טשט ואין יודין פגע מחברין שועדי לאחט דתחרתו מילא פכרין הוא תחי מילא חשוב תשמישי הכלים לפי שהחלוטת שהיו כהם מכנסים כחוב עליהם מכנסים ואשר הוא חורי הוא חשוב כאילו הוא עליו כיון שוצא חשוב כן ואכ"ם שלא נכוכה עליו כ"א בהם המלופת כתוב עליהן מלופת וכן כתונת ואכנט וסדר לכישת הבגדים הוא שילכש תחלה המכנסים אמרו (יומא דן שלא נכולה עליך כיא נימא וזה הלשון נראת עיקר קשיא (1-) דכית דכונוב משור שוצא (משור) וצפן כאול ו כב כה) מנין שלח יהת דבר הודם המכנסים חלמוד לומר ומכנסי כד ילכם על בשרו ואח"כ ילכש הכתונת אמונר באבנט ומשים המלנפת על ראשו וראוי היטום ומחור. הגמרי פירש לך שחדע שהרמת הדשן תהיה כחלו תמדי פידש בערוך לכד בויץ וקמוני הדיא קשה זי"ם דמומת הימום אין כחם כלאים הימום אין כחם כלאים היא ליתא דבשמעתא ארבעה הכלים אף על פי שלא אמר הבתוב אלא שני כלים שנאמר ולבש הכהן מדו כד ומכנקי כד חבל חמרו ז"ל (שם יכי כנ.) ולכש לרנות מלופח הא ליומה הבשפעתה קפייתא הערכין אפרינן הכתנים לא אישתרי להו כלאים אלא לעברדתובלא עבודי ואבנט להרמה ומה שנאמר (ויקרא ו) ופשע את כגדיו ולכש כגדים חתרים חינו רולה לוער שיהיו בגדי ----כא אי ששי לוף אכם: ריש בהו משום כלאים לפיכך בורי חר' אפרים תול חלה פחותים מהם בחשיבותם ושניהם כגדי קדש אמרו מקיש כגדים לה מה שלהש רקשים המימור לאוש שלא שפשט לכנדים שלכש מה להלן כנדי רם ואין לוצש שמא הטיוך נימא צל בשרי שנימא לא בשרים

שרנא קשה (ש"ם בנק) רמשטים ביני דכיון ראיכא רמ מלא

הרדן עלך לא הו כומר!

""" למ מחשום מא חדי לכן למי עוד מוכר!

""" למ מחשום מא חדי לכן למי עוד מוכר למר מי מוכר בל מר מדי בי מוכר בל מוכר בל

נר מצוה ן א מיי' פינ מסלכום פשירין ושוספין כלכם

פי דראש

שילאו כל הכהנים מבין האולם ולמזבה כמו שיתבאר בתחלת כלים והוא ההיכל כלכד וראוי שחדע שכשעה

תמיד

מלא ונדוש קטרת וכסיי היה לו וכמין ממומלת מא ונרוש עם ותנטירות לווכבן מחפתת היה עלו מלמעלן: ת"מי שונה במחתה נפל מדות הכקף ועלה לראש המזנה ופנה את "בתהליםי] הלדוחרה (מן המאוכלות הפנימות) "דיר ועירן לחוך של זהב "נהפזר מבצו כקב נחלים היה מכבדן כן לאמה "ונשבת היה נוחלים היה מכבדן כן לאמה "ונשבת היה נוחלים היה מכבדן כן לאמה "הרה כל נדול מחוכת לתר ושתי שרשרות היו בה אחת שהא משך בהויורד ואחת שהוא אחובה מלמעלו בשביל שלא תתנלגל ושלשה דברים במנית בשביל מחידו של נדי נחלים היחתה משמשת כופין אתה על נבי נחלים על השרץ בשבת וסורידין בה את הרשן מעל נבי המוכח: והגיעובין האולם ולמובח 'נפל אחד את הבגרפה תורקה בין האולם ולמובה אין אדם שומע קול חבירו בירושלים מכול המנרפה ושלשה דברים היתה משמשת כהן ששומע את קולה יורע שאחיו הברגים נכנסים להשתחות והוא רץ ובא י] וכן לד שווא שומע את כולה יודע שאוזו הלוים נכנסים לדכר בשיר והיא רץ ובא סוראש

המעמר היה מעמיר את הממאים בשער המורה: הדרן עלך אמר להם הממונה

החלן עולים במעלות האולם מי שוכו ברישון מובח הפניםי והמנורה יהיו מקדימיר לפנידם כי שוכה ברישון מובח הפניםי נכנס ונטל את המני והשתחוה ויצא "מי שובה ברישון רמטרה נכנס ומצא שתי נרות זמערביים דולקון מדשן את המודרו ומציח את רמערבי דולק ישמבעו היה מדליק את המנורה של בין הערכים מצאו שכבה מדשנו ומדליקו ממובח השלה "נמל את חבת ממעלה שניה והשתחה רצא: ב"מי שובה ממתרה צבר את הנחלים על נבי המובח ורדרן כשולי הכותה והשתחות ויצא: במי שוכה בכפרת היה נופל את הכוך פתוך הכף ונותנו לאודבו או לקדובו נתפור מפנו לתוכו נותנו לו בחפניו "וכלמרים אותו הוי מוחיד נותנו לו בחשניו וכאכמים אות זו הני אותה י) שכא התחליל כשניך שלא הכתה התחלים כתדון ויוצא לא הה הסבקשיר כוקשיר עד שהממונה אומר לו הקשר ואם היה כינ הממונה אומר לו אישי כהן נרול הקשר הממונה אומר לו אישי כהן נרול הקשר 'פרשו העם והכמיר והשתחוה ויצא:

הדרן עלך החלו עולים

) (מממט מממטרית ליג מן התוציבלית המנישיות ושל רפידנ שם השפוי מכנים פני הנשו"פ יושה פידנ (כ) (ממצים פני) ג) (דל מורחיים כ"פ ממצים שנתמחות פי פידפ) ז) (200 כב) 2000 פני כ) חמה מינ כ) חמה

מה שאמרו ופורשין מכין האולם ולמזכח כשעת הקטרה ואין חייבין כה אלא בקטרת שבכל יום אבל בקטרת של יוה־כ ריל שמקטירין איתו כקדש הקדשים אין חייבין בני אדם ללאת מבין האולם ולפובח אלא מן

:1/9 08 79 2 1 40 At Ma 3 R א ד פייי פיג מכלמת מבירון השפפון כלי 1: שיכה כדם חטחת המשיח נפרם לזרוק מדמה נפנים וזה יהיה נדם כהן משיח ופר העלם דער ושעירי פעודה זרה ב ח זיי א פלי ח שכם גם כן פורשים מכין האולם ולמוכח כמו בשעת הקטרה ולמדטו כל ג ו פיי 30 מ" פ זה ממה שנחי (ויקרה מו) וכל חדם לח די ביי שם כלי מו: יהיה כחת מועד חמרו חתים כפרה ה ח ביי שם הלים: ספרה פרורכ לדון כפרה שתהיה בהדשים פורשין מכין האולם ולמובח אלא כשמת ו בי פיי א פיי ו: הקערה במים כפור כלכד שהם (כ) ז כ פייי שם מלים: מהיכל פרשי מבין האולם ולמזכח לא פרשי לפי שהוא נפתר מהם מכית קדשי חל פיי בה כל ע: וכבר כחרנו כנמי יומח פדר "הקטרת (נים סקרנם החמיד של כל יום והפמוך לו ואמרו שהיא קבלה משומרה ואפים שהיא הבלה הביאו לראיה שבינים כדי לפייע קאנה הצימו הידה מעיים כדי למיים מעות מדר זה היא מורף דכריהם זהי שיובדה מקובלות מעורה גמולה קודמת למערכה שנים "חדה היד"ן השיק של קטרת ומעויכה שניה של קטרת ומשפח, יני השל קודמת לקודר שני גורי עלים ומידר הרויק (ף אל צר דים שני נורי עלים סודת לדיון מכן מכיידה/ מעודמי של של בינ דים הפניפי דימון מונה הפנימי קודים הידון מי של מעוד של הידון להקובה כ' נותו הבקבה כ' ניתו מינה משו שון ו

קודמת לדם הממיד ודם החמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטרת והקטרח קודם לחברים וחברים למנחה ומנחה לחביתים וחביתים לנסכים ונסכים and a state of the control of the co למוספים ומוספים לבזיכים ובזיכים לתמיד של בין הערכים שנחמר והַקטיר שלים חלכי השלמים שלים השלם כל הקרננות כולם ופדר הוה כולו הוא של דשת אכה שאול והוא שאמר שבוריפת דם התמיד על המזנה יספים בין הטבת החמם נרות וכין השבת שתי נרות כמו שוכר כחן חבל חכשים חושרים שנהקשרת הקשרת היה מפסיק וכיה זורק דם החמיד ומטיב ה' מרות ומקסיר קטרת ואח"כ מטיב שתי נרות והגכה כחכמים וכבר נתבאר כשלישי ממפכח זו שחחר שחיטת כתמיד פדשניו מזנה הפנימי ועם רשון מזכה כפניפי מדשנין הפנורה וכן מתכחר בפרק כרכיני שחתר זריקת כדם ענתחן נתחין ומציחין חותם לכבש ומכ שחמר זה בהשים המעלה חברים רצה לומר בעלחת המעלה חברים רצה לומר בעלחת

חנרים מן ככבש למזכח ומכוחר הוח כי מה שחמר מנחת ר"ל מנחת נפכים

והיה נקרחת במסכת א מנחת סולת

ומה שחמר נסכים רלה לומר נסכי

יין אחר כך הכנים נסדר החמיד סדד שנוזח שנת ולמיכך זכר מוספין ושתי כדיכי לכונה של לחם כפנים וכבר בארנו בחמישי מפסחים (דף נמ.) שחינו מותר להקריב קרכן אחר התמיד של כין הערכים אלא פסח

לברים נישה דל בשרה מלא ובדוש. שיהא הבוך מלא ומחוקן ריל הבוך שהוא בחוך הכף (והבוך הג לשאה מיחם זכל הר שיש בי חשש מחוך הכף) כדי שלא חתפור הקערת וכבר ביארנו במסכה כריתות

תר שיב בי השה במון הכף) כדי שלה חתומה הקערת וכנד ליחדעו נמסכה כדיתות מסכה כדיתות מסכה כדיתות מסכה ביריות ביריות ביריות מסכה מסכה ביריות ביריות ביריות ביריות מסכה מוממלה ביריות ביריו כלמים כלסי אלים אל תוך הכף ומעל הכף כדיו ושאם שמיצריו להשים כו מה איתנאר כפרק בל אחר זה:
שמשים אחו ביותי ל להשים כו מה איתנאר כפרק בל אחר זה:
שמשים אחו ביותי ל להיים ל להיים ל להיים ליים שמשים אחו ביותי ל להיים ללהיים ל להיים ללהיים להיים ללהיים לל שרו התוש שדהו ששעו השנטות כתותה שכת ב בתפיית היים משים "שכבר שכת עליים מעוד המלורשים ב בתפיית היים משי "שכבר שכת עליים בשניי המדרו כדי שיהיו מזומנים לזרוק עליהם דם

הדרן עלך אטר להם הממונה ברכו

במשות השפקה של הדרן עלך אמר להם המשות השפק של הדרן עלך אמר להם המשות השפק של הדר להם המשות השפק של המשות הברבו המשות השפק של השפק המשות ה

הוא מזכח הזהב שבהיכל שהוא באמלע כין השלחן וכין המטרה כמו שליירנו במנחות וכמו שלייר במדוח: ושירוש מרדדן

המישר עלמה השירה בששר השתן הא'ת בחשר השתן הא'ת בחשר השתוח מומסקת החשם כמו שיתבחר בסוף נגמים: צין ואם פשחן לבנדי צין ואם פשחן לבנדי

וווא כלאים עיי בטי וחשוים מה אווחלים לא

ל נ סיי פיד חסיים מנורה כמו שוכרנו נבקר ולפיכן יהיה הפלה היכה י מדורה כמו שוכרנו נבקר ולפיכן יהיה סדור המתחי היולא מכל מה שמחרנו ד ר מיי שם סיכה מ ועל דעת חכמים כז והוח שחתר הרמח לי פתרים פלים - ועל ושל מכנוים כן והוא מזכה השלה כלי פתרים פלים מסדרון מערכה גדולה ואחר כן מערכה מיים מחדרון מערכה גדולה ואחר כן מערכה ו א פיי׳ שם פוכה יד - שניה וחתר כן מעלין שני גזרי עלים ל א מיי שם סוכה ידי שניה ונותני ככן נוענין שני גורי ענים דו ביי בו מרלכות ונותנין אותם על מערכה גדולה ואחר מסיק כלכה יא כן מחמנים ככם התמיד ואחר כן פותחין

מנסיק פנכם יח יק מתנים שם יאמרו מחד ען שיצרן ת ח מיי פיז מהלכות שער הגדול כמו שיכרט וכשעת פתיתתו תמידן ומוספי הלץ. שותע התמיד ובחים שתי כהנים להיכל מ ש מיי בם כלי ו. שאחד מהם מדשן מזכח הפנימי והשני י י פיי שם פלכה מ מדשן המערה תוך זמן ששוחטין החמיד

שימה מקיבצת דמו מהעסה נהקנת המש נרות שיטוי בוקר בצוד דמו מתעסק בהספה המש ברות המא ליש. ב) דמן המתעסק נו ומתעסקים האחרים בכיחות ימא ליש. ב) דמן המת נידי בינו המתיד והמאח אבייו לבנו ומליחתים ויידיה והצים לי שם כמו שהקדמנו הכל כבת אחת אחרי בין מתקליון לבכת הגיות וקוריון כמו ביש מהיהורף יש"?

נשים כם' תמיד בילאיו

ביקא ז ואין הלחוד קרוב כר רק כמכק ראשן שני ורכיפי אל שליםי והחיםי ומפי לא קבע עליהם האיוור גם המפרש לאינו כללא מקבן פש" לש" דכוונות! ועשאר דוכריו ובפרק שבי ומשאר דוכריו ובפרק שבי פרות השמרים כש שהקונטם ומוא כן מעלין האברים לגבי מובח ואחר כן הפלת ואחר כן החביתין ואחר כן וחמישי כרסם סי' הרמב"ם ז"ל במקום חותו הרמבים זת במקום הוחו כמסרם מם" מדות הין כם לא חלמור ולא הנסות על פיי הרמב"ם זיל ולא פניםיי הרחבים זינ ונח של פי' היר שתפיה וע שנדפסו פליה גם בשיר מסכתית שכתלתוד לא

הלוים כשיר ומנגנים בכלים המכרים בערכין (דף י) וחוקעין תשע חקיעות בהפסקות כפי הפסקות השיר כמו שיתכאר עכשיו וכשיולא המקטיר מו ההיכל עומד של מעלות החולם עם הכהגים החחרים כמו שיחצחר עד שינתר העלות האכרים למזכח אח"כ מברכין העם ברכת כהרס כמו שיתכאר מולחי פניהן כנסח רק ושמור הסדר הזה שהול יולא מתוך כל

וכטל דמו במזרק ואינו זורק דמו על

נכי מוכח עד שנמר דישון מוכח

הפנימי ואו זורה דמו ואחר זריהת

שהקדמנו ואחר כן מביא הקטרת להיכל ומהטיר ואחר כן מטיב שחי

נרות הגשמרים כמו שהקדמט וחחר כן

יין לנסך וכשעת ניסוך היין מחחילים

בזכן "שכ'נ נכנס להשתחות שלשה איהזין בו אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד באבנים מובות וכיון ששמע הסטונה קול רנליו של כ"ג שהוא יוצא הגביה לו את הפרוכת נכנס ין (יוצא) והשתחוה ויצא נכנסו אהיו הכרעים השתחו ויצאו: ב באי ועמדו על מעלות האולם עשרו הראשונים לדרום אחיהם ובהגים וחמשה כלים בידם המני ביר אחר והכוז כיר אחר והפרתה ביר אחר והכזך ביר אחר וכף וכפויו ביר אחר יוברכו את העם ליהות וכן המלא "שבמדינה אומרים איתה אל ברכה אחת אלא "שבמדינה אומרים איתה שלש ברכות ובמקדש ברכה אחת 'במקדש היו אימרים את השם ככתבו ובמדינה בכנויו במדינה הכהגים נושאים את ידיהם כנגד כהפידם ובמקרש על נכי ראשיהן חוץ מבהן נדול שאין מגביה את ידיו למעלה מן הציץ נדול ירורה אניין ביב ואיר הירול מביה את יריו ה'למערה מן הציץ שנאפר "ויטא אהרן את יריו, אל העם ויברם: ג' בזמן "שכ"נ רוצה ההקפיר § היה עולה ככבש והכנן ביסינו הניע לפחצית הכבש אחז הכנן כן בימינו והעלדו ודושים לו הראשון הראש וררגל וסמך עליהן וזרקן הריים השני לראשון שתי הריים נותנן לכרון גדול וססך עליהן וזרקן נשמם השני והלך לו כך היו מישימין לו שאר כל האברין ודוא יכך היו מישימין לו שאר כל האברין ודוא ם מבך עליהן ווירקן ובומן שהיא רוצה היא ממך " שואחרים זורקין "בא לו להקף את המזבח "מחיכן הוא מהחיל מקרן ררומית מורחית מזרחית צפונית בערבית מערבית דרומית "נתנו לו יון לנסך המגן עומר על הקרן והמודרים בירו שני כהגים עומדין על שלחן החלבים ין ושתי חצוצרות בירם הקעו

בר ממה מספר מים ברכים מוכר בלכד שר שריבים לה הדשה ברבון להנוס שיטה היו לא ההא אלא בריכל כשר וכחשר יחדים מספר מים ברכים שוכר בלכד שר בים מוכר ברבון השרבים וכבר אלא לקטרת בלכד שר בים מוכר להיים ברבון לשר שלים במעלית האלא לקטרת בלכד שר בים מוכר כלי מפקד לא ועמדו רומו אל בכלים שר בים מוכר בים

הבורת ומגדלים חותו בששי שבו נשלם מעשה ברחשית ונברת החדם גם כן

שמבין גדולה הכורה יחעלה חומר ה׳ מלד נמום לכם.

מצמים מצמים לא מצמים היא מנו מדר מבו במדר שנג ברגים עומרין על מוצרות בית משם המאים וניתר מבית המצמים היא מצמים מצ

הענין שנשאר מן ההלכה הואח בשכיעי הוא כלאים ע"י הענין שבתור ען התכני היותו נטפע ומשרים תבאוקרים כא מקונה ושם פירשנו לותו פירוש נמור התם לענין וחישה תקונה של ההקפה זו אונה מיוחדת תרכנו משם. הקפה זו אונה מיוחדת שהתם לבי לבישה משעול ושל פקס אל לונה מיוחדת שיתבר כחדא כפו לכהן גדול אלא כל התקוף המוכז כך ניתר שיתני לבהן גדול אלא כל התקוף המוכז כך ניתר ששיש לע ביצ כלה אל ביצ התקוף המוכז כך ניתר ששיש לע ביצ כלה אל ביצ המוכז כך ניתר ששיש לע ביצ וכל התקוף כמו שכלים ביציה אינון (פנירה) וככר התבלי בשט יותבהם ביציה אינון (פנירה) ביצי מקור ביצי בשט יותבהם ביציה אינון (פנירה) ביצי ביצי של מוכז בשט יותבים ביצי של מוכז ביצי להמוכ ביציה לאינון התקוף ביצי ביצי ביציה לאינון המוכז ביצי ביציה ביציה לאינון ביציה ביציה ביציה לאינון ביציה ביציה לאינון ביציה ביציה לאינון ביציה ביציה לאינון ביציה שם שום כעוד שו כמן ודוו כד שרכה הארצור במציאות במו לו היכרה ומדריון. הם דולים ככל משבת הציא אלי היכרה ולה לו היכרה הארצור המדרים לו היכרה במציאות במו אלי היכרה במציאות במציא יציאואתרו ביום ראשון לה הארץ ומלואה אלה'ם כלכ בעדת אל ברכיע' שבו וריים בייר באמים מ' אין בער בא בעדת אל ברכיע' שבו החיים רשיש ביירם אין הוא מיירם ביירם אין בא בשיחו באים ביירם אחת ביירם לפי שנשעה שריחין חותם תשנחים טועיתן יאיקשר שרש יתיראה היא משפח דר' דצינא כן נפריאל קחבי לה בתו' רביאים ולאי

מילתא חיא התשתא טייתא ודא ומשתא סירא סחם קחנא טותיה ועדייןיש דוחקון לדתות בקש ולומר רהריא לא